

BANDAMANNA SAGA,

EFTER SKINNBOKEN N:o 2845, 4:to Å KONGL. BIBLIOTEKET I KÖPENHAMN.

AKADEMISK AFHANDLING,

SOM

MED VEDERBÖRLIGT TILLSTÅND

FÖR ERHÅLLANDE AF FILOSOFISK DOKTORSGRAD

TILL OFFENTLIG GRANSKNING FRAMSTÄLLES

AF

GUSTAF J. CHR. CEDERSCHIÖLD,

FILOS. KAND., SK.,

Å AUDITORIET N:o 3, LÖRDAGEN DEN 23 MAJ 1874
KL. 10 F. M.

LUND,

FR. BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI,
1874.

MIN ÄLSKADE FARBRÖDER

AKADEMIE-ADJUNKTEN OCH FILOSOFIE DOKTORN

MATHIAS NATHANAËL CEDERSCHIÖLD

MED VÖRDNAD OCH TACKSAMHET

TILLEGNAD.

Det torde förefalla mången besynnerligt, att denna saga nu åter offentliggöres, fastän hon för ej mer än 24 år sedan på ett i flere afseenden förtjänstfullt sätt utgafs af Halldórr Friðriksson ¹⁾ och redan då förefans i Björn Markússon's sagosamling ²⁾. Jag har emellertid redan i titeln antydt orsaken; den ofvannämnda skinnboken innehåller nämligen en redaktion af sagan, som företer betydliga olikheter mot den, man finner i de nyss omtalade upplagorna, hvilka båda följa den präktiga membranen N:o 132, fol. i Arne-Magnæanska samlingen. Då det vidare, såsom vi af det följande skola se, visar sig, att texten i Regius ³⁾ här alla tecken af att vara äldre och bättre, så kan man visserligen med Guðbrandr Vigfússon (i hans uppsats "Um útgáfur af nokkrum Íslendingasögum" ⁴⁾) förundra sig öfver, att Friðriksson icke fäst något afseende vid denna handskrift. Vigfússon yttrar sig sålunda ⁵⁾: "Þessi saga finnst nú á tveim skinnbókum, og eru öll þau handrit sögunnar, sem til eru, frá þeim komin. Það er mesta furða, að útg. hefir ekki þekkt nema aðra þeirra, því skinnbókin Nr. 2845 í bókhöfðu konungs er alkunn sögubók, en þar finnst ásamt öðrum sögum Bandamannasaga, og þegar að er gáð, þá er texti sögunnar í þeirri

¹⁾ I Nordiske Oldskrifter udgivne af det nordiske Literatur-Samfund N:o X. Kjöbenhavn 1850.

²⁾ Hvars fullständiga titel lyder så: Nockrer Marg-Frooder Sögu-Þættir Íslendinga: Til Leifelegrar Skemtunar, Og Dægra-Stittingar. Þessa Lands Innbyggjurum æa Prent settir, AD Forlage Hr. Vice-Lögmansins Biörns Marcussonar. Seliast Innbundner 24. Fiskum. Þryckter a Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Eriks Syne. Anno MDCCLVI.

³⁾ Så beteckna vi för korthetens skull skinnboken N:o 2845.

⁴⁾ I Ný Félagsrit XVIII, Kaupmannahöfn 1858; sidd. 154—168.

⁵⁾ Anf. st. sid. 156.

bók miklum mun betri en hinn, sem prentaðr er". Och längre ned ⁶⁾ säger han: "Í safni Árna finnast raunar tvær afskriftir af konungsbók ⁷⁾, en með því þær eru á pappír, en skinnbókin 132 við þá björt og vönduð að letrgjörð, þá hefir útg. gefið þeim lítinn gaum, og enga gangskör gjört að því, að leita upp móðerni þessara tveggja bóka, og ekki grunað það, að skinnbókin móðir þeirra var á næstu nesjum heil og ósködduð. Það er því brýn nauðsyn til, að sagan verði prentuð á ný, og verður þá að prenta hana í tvennu lagi: 1) eftir konungsbók, því í henni ætlum vér að sé frumtexti sögunnar, og 2) eftir 132 í safni Árna". Det är dessa ord af den utmärkte sagokännaren, som mest förmått mig till det lilla försök, som nu öfverlemnas åt läsaren.

Det torde vara på sin plats att först betrakta, huru Regii text förhåller sig till den förut utgifna. I allmänhet är innehållet det samma i båda redaktionerna, samma händelser berättas i samma ordning, stundom med begagnande af samma ord, men ändock göra de ganska olika intryck; skillnaden är nämligen, att, medan vår text har den äldre sagostilens enkelhet och värdighet, är den andra nästan öfveralt mycket ordrik och omständlig, särdeles då det gäller att skildra något löjligt; det förefaller ofta, som hade dess författare känt den äldre redaktionen och velat skriva en "förbättrad och tillökt" upplaga däraf ⁸⁾. Läsaren skall själf finna talrika prof härpå; vi vilja därför nöja oss med att påpeka ett par ställen. Så har vår text ⁷^{30, 31}: i búðasundunum gengr maðr einn í mót þeim gamall ok hrúmr, ok hafði kápu svarta ok [var] ein ermr á, bugstaf í hendi ok [var] broddr í; dæmot har Band. Fr. ⁹⁾ 46 ⁷ fólj.: Ok er hann kemr í búðarsundit, þá gengr maðr í mót hánun; sá er við aldr. Hann var í svartri ermakápu, ok var hón komin at sliti; ein var ermr á kápunni, ok horfði sú á bak aptr. Hann hafði í hendi staf og brodd í; hafði síða hettuna, ok rak undan skygnur, stappaði niðr stafnum, ok fór heldr bjúgr. Då vår text ¹⁰¹¹ helt enkelt säger, att Úfeigr gick till Egill, och ¹⁴³⁵, att han gick till Gellir, begagnar Band. Fr., ²²¹⁸ fólj. och ²⁸¹ fólj., tillfället att beskrifva hans utseende och känslor därvid. Ett godt exempel gifver också denna text ⁴⁰²¹⁻²³ jämförd med Band. Fr. ²⁴³⁻¹⁵. 5 visor äro tillagda i den vidlyftigare

⁶⁾ Anf. st. sid. 157.

⁷⁾ Om dessa skola vi längre fram tala.

⁸⁾ Jfr. Vigf. anf. st. sidd. 156—7: Sú Bandamannasaga, sem stendr í bók Árna Magnússonar Nr. 132 fol. — — — er á ymsar lundir aukin og ýkt úr hinni sögunni, sem stendr í konungsbók. Þessi innskot eru mest um miðbik sögunnar, bls. 22—35. Þetta hefir einhver gjört á 13. öld, til að gjöra söguna kátlegri og skemtilegri aflestrar.

⁹⁾ Så beteckna vi Friðrikssons upplaga.

texten, o. s. v. Å andra sidan saknar emellertid icke den äldre redaktionen ett och annat drag, som ej återfinnes i den nyare. Sådana äro 6³⁵ följ., 14^{18, 19} och beskrifningen på Þórarinn i 16^{6, 7}, m. fl. Anmärkningsvärd är också framställningen af Hermund's död 17⁷⁻¹⁸, som upptager flere för Band. Fr. (44⁴⁻¹⁵) obekanta detaljer. — Ofvanstående må vara nog som prof; några andra olikheter i namn och fakta skola vi dels här nedan dels i anmärkningarna uppvisa.

Beträffande Bandamanna sagas personer, hennes ålder m. m. hafva, sedan Band. Fr. utkom, åtskilliga undersökningar blifvit anställda, i synnerhet af Vigfússon. Som dess utom de uppgifter, hvilka Friðriksson meddelar, äro ganska sparsamma, vill jag här upptaga, hvad som i dessa frågor kommit till min kännedom.

Sagans hufvudperson, Úfeigr Skíðason á Reykjum í Miðfirði¹⁾, antages af Vigfússon (i hans afhandling Um Tímatal í Íslendinga sögum í fornöld²⁾) hafva tillhört den stora Skíðunga-släkten (d. v. s. afkomlingarne af Skíði hinn gamli; jfr. Landnámabók³⁾), hvarigenom han varit beslägtad med Styrmir Þorgeirsson; mig veterligt förekommer han ej i någon annan fornskrift. Om hans morfader, Úfeigr (Járngerðarson) ör Skörðum, och dennes förhållande till Guðmundr hinn ríki á Möðruvöllum talas mycket i Ljósvetninga saga⁴⁾.

Om Oddr Úfeigsson á Mel⁵⁾ í Miðfirði berättas i Fornmanna sögur VI, 377—84, huru han under en handelsresa till Norge råkat i fara, emedan en af hans folk mot konung Harald Hårdrådes förbud köpt varor af Finnarne (Lapparne), och huru han kom undan endast genom att slugt gömma godset⁶⁾. — Odds frände Vali har jag ingenstädes utom i denna saga sett omtalad.

Úspakr Glúmsson nämnes i Eyrbyggja⁷⁾ och Grettis saga⁸⁾; i den förra sagan förekommer hans farfader Úspakr Kjallaksson, i den senare hans morbroder Grettir Ásmundarson. Anmärkningsvärdt är, att Úspaks morfader Ásmundr i vår text 2²⁵ kallas æðikollr, under det han annars (t. ex. i Band. Fr. 6¹¹ och i Grettla)

¹⁾ I Húnavatns-þing, det västligaste i Nordlandet.

²⁾ Intagen i Safn til sögu Íslands, Fyrsta Bindi. Kphfn 1856; sidd. 185—502; ifrågasvarande notis förekommer på sid. 389.

³⁾ Íslendinga-sögur I; Kbhvn 1843; i detta och andra arbeten, som ega register, anse vi i allmänhet onödigt att citera stället.

⁴⁾ I den äldre samlingen Íslendingasögur II, Kphfn 1830.

⁵⁾ Numera heter gården Melstaðr.

⁶⁾ Skildringen af detta visar mycken likhet med berättelsen i Njála, kap. 89.

⁷⁾ Utgifven af Vigfússon, Leipzig 1864.

⁸⁾ Utgifven af G. Magnusson och G. Thordarsson i Nordiske Oldskrifter XVI och XXV; Kbhvn 1853 och 1859.

kallas hærulangr och namnet æðikollr tillägges hans farbroder Ásgeirr Auðunar son skökuls (se Vatnsdæla saga ⁹⁾) och Ísl. s. I (1843), sid. 158 not 5, m. fl. ställen).

Vända vi oss nu till de höfdingar, som sammansvuro sig mot Oddr (bandamenn), så finna vi, att tre af dem, Styrmir, Þórarinn och Járnskeggi, tillhörde Nordlandet, tre, Hermundr, Gellir och Egill, Västlandet, en, näml. Skeggbroddi, Östlandet och den åttonde, Þorgeirr Halldóruson, troligen Sydlandet.

Styrmir Þorgeirsson ¹⁾ frá Ásgeirsá, hvilken Friðriksson ²⁾ ej funnit någonstädes omtalad, bevisas af Vigfússon ³⁾ hafva varit den samme, som i Landnáma 3, 6 (Ísl. s. I, 189) nämnes i Viðdæla-släkten; i Band. Fr. 29⁶ anføres hans son Hallr; på motsvarande ställe i vår text (42¹⁶) nämnes son Hallsteins frá Ásgeirsá, hvilket troligen är felaktigt; se anmärkningen till detta ställe.

Þórarinn spaki vållar flere svårigheter. I denna redaktion ⁴⁾ säges han vara son af Úspakr Höskuldsson Kollssonar; detta måste vara oriktigt, ty Höskuldr Kollsson, som mycket omtalas i Laxdæla ⁴⁾ och Njála, hade ingen son med namnet Úspakr; det skulle väl då hafva varit Ólafr Pá, som menades; men någon son af denne, som hetat Þórarinn, känner man icke. Archivarien Jón Sigurðsson ⁵⁾ anser därför ⁶⁾, att detta ställe sannolikt är en värdelös interpolation och att den Þórarinn spaki (Langdælagóði) Þorvaldsson, som omtalas i Landnáma ⁷⁾ är samme man som den i vår saga förekommande ⁸⁾.

Járnskeggi Einarsson á Þverá í Eyjafirði förekommer i Ljósvetninga saga och i Þórðar saga hreðu sid. 65 ⁹⁾. Hans fader var den vise Einarr Eyjólfsson, om hvilken man bland annat har den vackra berättelsen i Saga Ólafs hins helga kap. 134 (Heimskr.). Járnskeggi's son Einarr, som nämnes i vår saga 42¹⁶ (Band. Fr. 29⁵), omtalas äfven i Ísl. s. II (1847), 388 och i Ljósvetninga saga.

⁹⁾ I Fornsögur, utgifna af Vigfússon och Möbius, Leipzig 1860.

¹⁾ Som han kallas i vår text 17.

²⁾ Se Förordet till Band. Fr., andra sidan.

³⁾ Um Tímatal etc. sid. 389 och Um útgáfur etc. sid. 158.

⁴⁾ Hafniæ MDCCCXXVI.

⁵⁾ Då jag, såsom i det följande ofta kommer att ske, anför Jón Sigurðsson som min sagesman för någon uppgift eller nämner hans tanke i någon fråga, syftar jag städse på de enskilda meddelanden, som han under mitt arbetes lopp med utmärkt välvilja gifvit mig.

⁶⁾ Med Vigfússon Um útgáfur etc. 158.

⁷⁾ Ísl. s. I, 186.

⁸⁾ Jfr. äfven Vigf. Um Tímatal, sid. 385 och Ísl. s. II (1847), sid. 314 noten.

⁹⁾ Utgifven af H. Friðriksson i Nordiske Oldskrifter VI, Kbhvn 1848.

Hermundr Illugason hins svarta á Gilsbakka är känd af flere andra sagor, såsom Gunnlaugs saga Ormstungu ¹⁾, Heiðarvíga saga ¹⁾, Laxdoela, Valla-Ljóts saga ²⁾, Kristnisaga ³⁾. I Ísl. s. II (1847), sid. 298 not 2 yttras, att Hermundr var något för gammal att kunna vara samtida med Gellir Þorkelsson; Guðbrandr Vigfússon ⁴⁾ uppgifver, att hans broder Gunnlaugr Ormstunga var född år 983, och att Hermundr varit något äldre, så att han vid tidpunkten för Bandamanna sagas händelser (omkr. år 1055) varit in emot åttio-årig.

Gellir Þorkelsson á Helgafelli (se texten ^{9¹⁵}) kallas i AM. 132 för Gellir Þorðarson; någon person med detta namn är emellertid icke känd, och Vigfússon ⁵⁾ uppvisar, att G. Þorkelssons ålder mycket väl passar in med Bandamanna sagas uppgifter. Han är för öfrigt bekant genom Laxdoela och Ól. saga hel. (Heimskr.) samt nämnes äfven af Íslendingabók och Landnáma. Han var farfader till Ari Þorgilsson hinn fróði.

Egill Skúlason á Borg í Borgarfirði var sonson till Þorsteinn Egilsson Skallagrímssonar. Om Egill talar Vigf. i Tímatal sidd. 458 och 491.

Skeggbroddi á Hofi i Vápnafirði kallas i Band. Fr. 20¹² Bjarnason; en Skeggbroddi Bjarnason, "er víða kemr við sögur, ok var hinn mesti afbragðsmaðr um sína daga" nämnes í Þáttr af Þorsteini Stangarhögg ⁶⁾ sid. 55; samme man förekommer i Landnáma, och äfven i Ölkofra þáttr ⁷⁾ sid. 35 omtalas Broddi ⁸⁾ Bjarnason. I Ljósvetninga saga förekommer också en Skeggbroddi. Som tids- och ortuppgifterna öfverensstämma, kan det godt vara en och samme man, som menas i nyssnämnda skrifter; så tyckes äfven Guðbrandr Vigfússon ⁹⁾ hafva haft för åsigt, men han säger, att Skeggbroddi varit son till Þorkell Geitisson och Jorunn Einarsdóttir ¹⁾, en uppgift, för hvilken jag ej funnit något stöd i fornskrifterna.

Till Sydlandet torde väl Þorgeirr Halldóruson höra; han förekommer mig yterligt icke i någon annan saga; i texten (^{9¹⁶}) uppgifves han vara "ór Laugardal";

¹⁾ I Ísl. s. II (1847).

²⁾ Ísl. s. II (1830).

³⁾ Biskupasögur. Kphfn 1858.

⁴⁾ Tímatal sidd. 308 och 441.

⁵⁾ Se Tímatal sidd. 454—5 och Um útg. 157—8.

⁶⁾ Utgifven till samman med Vápnfirðinga saga m. fl. af G. Thordarson i Nordiske Oldskrifter V, Kbhvn 1848.

⁷⁾ Intagen i Björn Markússon's ofvannämnda sagosamling.

⁸⁾ Så kallas Skeggbroddi också i Band. Fr. 34¹⁶.

⁹⁾ Tímatal sid. 487.

¹⁾ Anf. st. och registret till Safn. t. s. Ísl. I.

då detta sammanhålles med orden i 40^{6, 7}, att han kom öster ifrån till alltinget, och med notisen i 46^{12, 13 2)}, så blir det sannolikt, att med Laugardalr menas den i Árness þing, icke långt från Geysir, belägna. Jón Sigurðsson anser ej omöjligt, att Þorgeirr varit en afkomling af Ketilbjörn gamli's dotter Þorgerðr och Ásgeirr Úlfsson ³⁾, också därför, att namnen Geirr och Þorgeirr förekomma i deras släkt ⁴⁾.

Dessa äro sagans hufvudpersoner; ett och annat om andra i texten nämnda personer skola vi i anmärkningarna upptaga.

Om sagans ålder och trovärdighet äro åsigterna olika. Guðbrandr Vigfússon ⁵⁾ anser, att man bör bedöma sagans ålder af den omständigheten, att i hennes slut ⁶⁾ nämnes Snorri Kálfssohn á Mel, hvilken är känd af Sturlunga saga och dog år 1173, och att sagan skrifvits i hans sons, Kálfr Snorrason's († 1198) tid. Maurer ⁷⁾, som rättar uppgiften om Snorri Kálfssohn's dödsår till 1175, anmärker, att denne Snorri Kálfssohn hade en sonson af samma namn, hvilken mycket väl kunnat lefva långt in på senare hälften af det trettonde århundradet. Däri, att sagan nämner Snorri Kálfssohn, finner han för öfrigt — och vi instämma fullkomligt med honom — intet, som tvingar till det antagande, att denne man då nyligen dött eller ännu lefvat; han blott förutsättes såsom känd af läsaren.

Maurers egen åsigt ⁸⁾ är, att Bandamanna saga, så väl som Njála och Ölkofra þáttur, hvilka alla tre, säger han, i flere hänseenden hafva beröringspunkter med hvarandra och visa samma förkärlek för skildrandet af rättstvister, härstamma från 13:de århundradets slut, då man, genom öfverläggningarne om antagandet af lagböckerna Járnsiða (1274—73) och Jónsbók (1280—1284) samt om flere förändringar i den senare, åter kom att rikta sin uppmärksamhet på de gamla lagarna; denna omständighet skulle åt dessa tre sagor gifvit ”jene etwas affectiert juristische Richtung”. Detta yttrande tyckes mig hafva sin giltighet beträffande Njála (se t. ex. kapp. 142 och följ. därstädes), men i Bandamanna saga behandlas det formelt juridiska mera som bisak (så förekomma i denna redaktion ingenstädes ordagrant anförda rättsformler vid stämningar, vittnens tagande o. d. ⁹⁾), och hela intresset fäster sig vid gubben Úfeigs listiga anslag. Än mer, rättegången är så obestämdt

²⁾ Dock bör anmärkas, att Band. Fr. på motsvarande ställe (38²⁴) har Rangárleið.

³⁾ Jfr. Ísl. s. I (1843), sid. 314.

⁴⁾ Anf. st.

⁵⁾ Um útgáf. sid. 158.

⁶⁾ I vår text 17²⁸, i Band. Fr. 43⁴.

⁷⁾ Germania XII (1867), sidd. 481—2.

⁸⁾ Anf. st.

⁹⁾ I Band. Fr. blott 19 ²² följ., där Oddr kungör Úspaks fredlöshet.

och med så ringa noggrannhet framställd, att Vigfússon ¹⁾ yttrar tvifvel, om den verkliga försiggått på alltinget och ej snarare på vartinget i häradet. Särskildt anmärker Vigf. ²⁾ som besynnerligt, att målet ej kommit inför femterätten, då domarena blifvit mutade. Detta är tvifvels utan underligt; möjligen torde dock vid denna tid, då rättegångarna företogs mera af personliga grunder än för att häfda de kränkta lagarnas anseende, och då femterätten (den egentliga domstolen för statsförbrytelser) ännu var en jämförelsevis ung institution, en och annan gång den gamla rättigheten gjort sig gällande att välja förlikning med kåranden i stället för att låta lagen afgöra ³⁾.

Det synes mig således, som vår sags ålder genom ingen af ofvan anförda omständigheter kan med säkerhet bestämmas. Så vidt jag vet, har man icke håller uppvisat något annat, som kunnat vittna om tiden för hennes författande, om ej ett ställe i Grettla kap. 14 ⁴⁾, där hon citeras; så framt icke detta ställe är interpoladt af en afskrifvare, intygar det naturligtvis, att Bandamanna saga är äldre än Grettla.

Af orden: Engi maðr hér á landi var jafnaudígr sem Oddr; heldr var hitt sagt, at hann mundi eigi minna fé eiga en þær kirkjur, er auðgastar váru hér á landi, ^{2¹⁹—21} ⁵⁾, hade jag trott mig kunna sluta till, att sagan ej vore författad så tidigt som i 12:te årh.; men Jón Sigurðsson, hvilken jag tillfrågat härom, har gjort mig uppmärksam på, att redan omkr. år 1100 flere höfdingar nominelt skänkte sina gods till kyrkorna på deras hufvudgårdar med vilkor, att de själfve och deras efterkommande skulle få råda öfver och förvalta dessa kyrkors egendom, i det de antingen själfve låto prestviga sig eller fingo rätt att hålla kaplaner; godset blef (enligt tiondelagen af år 1096) tiondefritt såsom "til guðs þakka lagit". Redan då kunde altså mången kyrka sägas vara så rik som den rikaste enskilda person. I

¹⁾ Tímatal sid. 491. — E. Jessen i sin uppsats "Ueber die Glaubwürdigkeit der Egils-saga und anderer Isländersagas" (Sybels Histor. Zeitschr. XXVIII, sid. 62 not) kallar Bandamanna saga helt kort för "eine novellisirte Processgeschichte".

²⁾ Anf. st.

³⁾ Mindre noggrant är väl också uttrycket i 3^e: þat var þá tízka (Band. Fr. 7¹⁵ mikill siðr) at taka upp ný goðorð ok kaup. Strax efter femterättens införande (år 1004) upptogs visserligen flere nya godord (Njála kap. 98), men om ifrågavarande tidpunkt, som är omkring ett halft årh. senare, gäller ej det samma.

⁴⁾ Icke 16, som det uppgifves i P. E. Müllers Sagabibliothek I, 315—16.

⁵⁾ Band. Fr. 6^{3—5} har däremot: Þat er sagt, at engi maðr væri jafnaudígr hér á Íslandi, sem Oddr; heldr segja menn hitt, at hann hafi eigi átt minna fé, en þrír þeir, er auðgastir váru.

den stora striden mot hierarkien under åren 1270—1300 förlorade emellertid höfdingarne nästan all makt öfver den till kyrkorna skänkta egendomen, hvarför visserligen sagans ofvan anförda ord haft ännu större betydelse, i fall de skrifvits vid denna eller en något senare tidpunkt.

Föreliggande redaktion är sannolikt författad på Västlandet (Breiðafjörður), den förut utgifna däremot i Nordlandets mellersta eller östra del; detta visa uttrycken 1²: norðr i Miðfirði och 1^{7, 8}: (Styrmir) var mestr höfðingi norðr þar, där Band. Fr. på båda ställena (3¹ och 3¹²) har vestr. (Jón Sigurðsson.)

Det återstår oss nu att säga några ord om handskrifterna. Skinnboken, N:o 2845, 4to i Gamla Kongl. Samlingen å Stora Kongl. Biblioteket i Köpenhamn, är inbunden i tjocka träpermar och består af 70 blad ⁶⁾) af ungefär $5\frac{3}{4}$ dec.-tum i längd och $4\frac{1}{4}$ dec.-tum i bredd. Boken innehåller flere sagor och þættir, alla försedda med öfverskrifter af en senare hand, som Jón Sigurðsson igenkânt såsom Conferentsrådet Jón Erichsens ⁷⁾). Dessa titlar hafva följande lydelse:

Bandamanna-Saga.

Norna-gests-Saga.

Orms þáttir Storólfs sonar.

Raudulfs þáttir.

Saga af Hálfu Kongi og reekum hans.

Gaungu-Rolfs-Saga.

Fragmentum Ingvars Sögu.

um Eirík Vidförla.

Heidreks-Saga.

Bandamanna Saga slutar på 43:de bladets första sida; af Heidreks (Hervarar) saga saknas slutet. Bokens början och slut äro skrifna af samma hand, midten af en annan, som begagnar större och tydligare bokstäfver ⁸⁾). Den första handen har

⁶⁾ D. v. s. i det tillstånd, hvari hon hitskickades. Att hon likväl innehåller 2 blad till, ser jag af följande anmärkning i ett bref från Jón Sigurðsson, som sedan begagnat membranen på Kongl. bibl.: "Paa to sammenhængende Blade", skrifver han, "henhörende til Göngu-Hrólfs saga, som nu ere stillede sidst, men för have staaet først i Haandskriftet, er i nederste Margen skrevet "Fragmenta Islandica" med en Haand fra 17:de Aarh., som meget ligner Præsten Svein Jónssons til Bard (1647—1687), der ofte nævnes i Ole Worms Skrifter og Breve". — I inledn. till första delen af Fornaldar Sögur (Kphfi 1829) sid. XX säges också, att Norna-Gests þáttir börjar på membranens 15:de blad; nu börjar den på 13:de bladet.

⁷⁾ Kongl. Bibliotekarie, † 1788.

⁸⁾ Äfven stafsättet i det af den andra handen skrifna tyckes vara något afvikande. Så t. ex. förekommer (i början af Hálfs saga) hræka, þæ, under det den första handen brukar

emellertid skrifvit så väl hela Bandamanna saga som Heiðreks saga, hvilken sistnämnda professor Bugge nyligen utgifvit efter denna skinnbok ⁹⁾).

Skriften i Regius är i allmänhet tydlig och, ehuru pergamentet mycket mörknat, ganska läslig; svårast äro, utom nötta eller svartnade ställen, sådana, där det på andra sidan skrifna synes genom bladet; på dylika ställen har jag möjligen någon gång misstagit mig om tecknen öfver raden.

Hvad åldern beträffar, så anser Jón Sigurðsson boken vara skriven under de första åren af femtonde århundradet.

Stafsättet är ganska vårdslost och visar ett beständigt vacklande mellan äldre och nyare bruk; då det ej har mycken vikt i paläografiskt hänseende, kan här ej blifva fråga om en vidlyftigare öfversigt däraf ¹⁾, i synnerhet som det redan är känt af allmänheten genom Bugges ofvannämnda texttrogna upplaga af Hervarar (Heiðreks) saga. Nödvändigt är däremot att redogöra för det sätt, hvarpå jag återgifvit texten; dess utom vill jag påpeka några mindre vanliga egendomligheter.

Då jag beredt mig att för läsaren i tryck framlägga Regii text, har det varit min sträfvan att, för så vidt ej typografiska svårigheter lade hinder i vägen, lemna en trogen bild af originalet, en bild, som behölle så många som möjligt af originalets så väl väsentliga som oväsentliga drag, både dess förtjänster och dess fel, och som med allt detta vore för flertalet af läsare mera begriplig än den åldriga handskriften själf. Jag har därför bokstaf för bokstaf följt membranen och iakttat

æ nästan blott som särskildt ord (prepos., verb el. subst.); vidare finn och einn^r (= einnar), hvaremot första handen undviker nn; o lamþyki och fyrer, i hvilka ord första handen begagnar i, o. s. v. Jag får dock bekänna, att jag ej haft tid att närmare pröfva detta förhållande, hvilket också ligger utom området för mitt arbete.

⁹⁾ I "Det Norske Oldskriftselskabs Samlinger, XVII. Tredje Hefte, Christiania 1873", sidd. 299—349. I den ännu icke utkomna inledningen till detta band har Bugge utlofvat äfven en redogörelse för handskrifterna.

¹⁾ Följande exempel kunna vara tillräckliga: got 4¹⁹ (gott 5³¹), brat 9¹² (bratt 3⁷), kuat 7¹⁷, kan 4¹², ful 12²⁶; brodr 7³¹; leta 16³³, reta 4³⁶, falit 4²¹, kuna 11¹⁸, fanazt 7²¹, piki 7²⁰ (picki 5¹⁷); att 2⁴ (at 8⁵), utt 5²⁸ (ut 11³⁵), i mott 9³³, luck 15³⁰; burtt 5⁷ (burt 6²⁷), hartt 2³⁵, karll 10²⁹, iafn 14¹⁴, iafnnadar 15³⁵; gettid 7²³, recka 17⁴; uællt 9⁸, fent 6²⁹, uanr 16⁹. — horbizt 8¹⁰, horfuizt 8⁸ (horfer 5¹⁷); uerda 7¹⁵ (verdr 15³); vnder 7², vpp 15⁵; ad 4³⁶, nockud 3¹¹, malid 7¹⁰ (malit 7¹⁹), hafid 11¹ (hafit 6¹⁴); helgut 4³⁰. — fyft 7³⁵, uefta 8²⁵ (uerfta 16¹); fianfkap 6¹¹ (fiand fkapr 16¹⁶); alugat 5¹ (alhugi 14²⁷). — aller 10⁷ (allír 10⁸); pesso 6³⁴ (pessu 9²³), o uirding 11⁸ (u uirding 8⁴); eigill 9¹⁵ (Egill 10¹⁹); reíti 5³ (reta 4³⁶, leidretter 8⁸), pier 7³⁵ (per 16¹, pér 12²⁹); næfter 2¹⁸ (næfta 8¹⁰); braugd 12³³ (braugd 9⁸, brogd 2³²), uølluna 14⁷ (uauullu 14⁶, uollu 14⁸); fôr 9⁵; nôt 9⁴ (nottín 9³). — fet 8⁶ (feit 8⁷). — fuo na 8²³; ahag 4¹², o. s. v.

git äfven de växlingar i skriftsättet, som synta mig i och för sig själfva utan betydelse. Så t. ex. har jag öfver allt noga följt Regius i bruket af *f* och *s*, alltid, då jag kunnat se tecknet, skrifvit *ö* ²⁾, städse skilt mellan *y* och *ý* (jfr. Gísl. Frump. ³⁾ sid. 44), *æ* och *ǣ*, *æ* ⁴⁾ och *ǣ*, stora och små begynnelsebokstäfver ⁵⁾, delning och sammanskrifning af sammansatta ord, m. m.

Inskränkningarna i denna öfverensstämmelse mellan den trykta texten och membranen bero, som jag nyss antydde, dels på typografiska hinder dels på mitt bemödande att göra texten begripligare; de äro hufvudsakligen följande:

- 1) att jag upplöst alla förkortningar och betecknat dem med kursiv stil.
- 2) att bokstäfver, som i membranen äro sammanskrifna, blifvit åtskilda, så att texten har *an*, *af*, *pp* (undantag: *æn*, *ǣn*, *æ*, *ǣ* och *ær*).
- 3) att *f* och *v*, som i handskriften städse hafva den angelsachsiska formen, återgifvits med vanligt *f* och *v*.
- 4) att det egendomliga tecken för *r*, som regelbundet förekommer efter *o*, *d* och *g*, ersatts af vanligt *r*.
- 5) att *i* blifvit *í*; detta har skett endast af typografiska skäl och mot min önskan; ty uti *í* har strecket, hvilket jag, så ofta det i membranen kunnat skönjas, återgifvit, ingen annan betydelse än pricken, som vi begagna, nämligen att skilja *i* från delar af åtskilliga andra bokstäfver (jfr. Frump. sid. 40).
- 6) att jag ej gjort afseende på den skillnad, som membranen gör mellan *i* och *j*, utan öfver allt skrifvit *i*; detta har berott på ett förbiseende å min sida, hvarmed jag ej kom under fund, förr än arbetet var så långt framskridet, att saken icke kunde afhjälpas. Jag vill därför här anmärka, att skillnaden tykts mig vara blott och bart grafisk, ty Regius använder *j* (med eller utan streck) så väl för att beteckna vokalen *i* (*í*), t. ex. *j* (preposition) och *jn*, som konsonanten *j*, t. ex. *ja*, *jarnfkeggi*.

Hvad särskildt förkortningarnas upplösande angår, så har jag därvid sökt hålla i sigte både betydelsen, som handskriftens bruk gifver åt tecknet, och — då många

²⁾ Bugge (anf. text) underlåter stundom detta; så borde det på 299¹² stå *förn*, 310⁶ *förk*, 314⁴ *förrædi*, 314¹¹ *uogi*, 320⁶ *hønd*, 320²² *ör*, o. s. v. 325¹⁵ skrifver han *ór* i stället för *ör*.

³⁾ Um frumparta Íslenzkrar túngu i fornöld eptir Konráð Gíslason; Kphfn 1846.

⁴⁾ Detta motsvarar (liksom *ǣ*) alltid *á*, utom i *ǣlþingif* 10³.

⁵⁾ Vid *o* (*o*), som mycket växlar i storlek, har det stundom varit svårt att strängt genomföra denna åtskillnad.

tecken kunna tydas på mer än ett sätt — formen, som hennes ortografi fordrar. I några fall, som jag här nedanför skall anföra, har den senare synpunkten mest bestämt mitt förfaringssätt.

I ändelser har jag skrivit *-er*, icke *-ir*, ty i sagan använder Regius *-er* mycket oftare än *-ir* (på ungefär sex gånger så många ställen).

Jag skrifver *firer*, ej *fyrer*, ty i 8³³ förekommer *firer*.

Likasa har jag använt formerna *mælti*, *mælt*, emedan *mælt* förekommer utskrifvet i 8²⁶ och 15^{26 6)}.

Stafningen *uær* (normaliseradt: *vér*) stöder jag på *uær* i 2³¹, 9⁷ och 14³. Med dualformen (normal.: *vit*) hade det sig svårare, ty denna förekommer i sagan endast under beteckningen *u'*; då emellertid den af samma hand skrifna Heiðreks saga på två ställen (i Bugges upplaga motsvarade af 303¹⁴ och 330⁶⁾) har uid utskrifvet, har jag använt detta stafsätt. Anmärkas bör dock, att *pit* förekommer i vår saga 4¹⁵ och 13²².

Oddz i st. f. *Odds* skrifver jag på grund af den fulla formen i 13²⁷.

Beteckningen *f'* eller **f'* har jag alltid (naturligtvis med undantag af de ställen, där den måste betyda *fon*, *fyner* o. d.) upplöst med *leger*, ehuru den äfven kan betyda *fagdi*, *fuarar* eller *fuaradi* (se Frumparta sid. 94 anm. 67); *fagdi* förekommer näml. ofta utskrifvet och *fuarar* förkortas flerstädes till *fu'* eller något dylikt. På två ställen (4²² och 8¹⁷) har likväl sammanhanget tvungit mig att göra undantag.

Tecknet ^z angifves i inledn. till Ísl. s. II (1847), sidd. V, XVI och XLVIII, på tal om handskrifter från ungefär samma tid som denna, motsvara *ur*; jag har dock upplöst det än med *ur* än med *r*, alt efter som den normaliserade rättstafningen fordrar ettdera; mitt skäl därför är, att *ur* i st. f. *r* i sagan ytterst sällan förekommer (näml. blott i *ellztur* 15³¹ och *þingheimur* 16⁸ samt i *uetur* 3⁹ (hdskr.: *uet*) och *ueturix* 6¹⁹ (hdskr.: *uetix*), hvaremot man snart sagdt på hvar rad möter sådana former som *Oddr*, *fekr*, *ædigr*, *ydr*, *nordr*, *helldr*, *uetr*, *kemr*, där Nyisländskan har *-ur*. Härmed vare nu hur som helst, som säkert torde dock få anses, att *-ur* i uttalet varit föga skildt från *-r* finale efter annan konsonant, hvarvid *r*, om det skolat behålla sin natur af konsouant (och ej blifva vokal, som det är i Sanskrit) nödvändigt måst föregås af ett vokalljud, hvilket väl varit kort och grumligt och just därför liknat *u* (ungefär motsvarande Svenskans korta *ö*). För denna ringa skillnad i uttalet talar också den omständigheten, att Regius i st. f.

6) Bugge (anf. text) skrifver *mælti*, *mælt*.

den normaliserade rättstafningens -ur någon gång har -r ensamt, t. ex. fodr 4¹⁴, faudr 9²⁵, heimtr 5⁹, brodr 7³⁵, ockr 15¹³ och i Heiðreks saga (Bugge 304³⁴) sogr (jfr. för öfrigt Frumparta sidd. 70—72).

Några få egenheter i Regii skriftsätt torde vara värda att särskildt betraktas. En sådan är den, att u (v) stundom utelemnas framför au (ar), t. ex. i faulu 4¹⁶, farlu 17¹⁹ (däremot fuarlu 5⁷) och tau 5⁹ (däremot tuau 8²⁷); i sin upplaga af Hervarar (Heiðreks) saga 316³⁰ anmärker Bugge om Regii läsart hafu, att detta utstötande af v är "efter senere Udtale"; Jón Sigurðsson vill dock ej erkänna, att detta utstötande eger rum, om icke vid hastigt och vårdslöst uttal. — På två ställen, 12⁶ hafðingia och 17²¹ huotad, kan man — så framt ej båda skola anses som skriffel — spåra norskt inflytande däri, att u-omljudet uteblifvit (jfr. inledn. till Vigfússons uppl. af Eyrbyggja sid. XXXVII och Frump. sidd. 20, 21, äfvensom Cleasby-Vigfús Dict. 7) sid. 307 under höfuð). — Ett par andra skriftsätt, näml. 1²⁴ hlautr (se C.-V. Dict. 273 hlutr) och 11²⁹ ek fæg (jfr. Frump. sidd. 228—232), hvilka vid första påseende visa en ganska forntad prägel, torde väl bero endast på skriffel. — Åtskilliga andra, mera enstaka förekommande, ortografiska egenheter förbehålla vi oss att i anmärkningarna omnämna.

Utom skinnboken har jag begagnat två utaf Ásgeirr Jónsson af henne tagna afskrifter, N:o 140, fol. 8) (hvilken jag här för korthetens skull kallat α) och N:o 493, 4:to (här kallad β) i Arne-Magnæanska samlingen. Jag har jämfört dem bägge med membranen och med hvarandra och därvid funnit, att β icke är afskrift af Regius själf utan af α 9), oaktadt den på insidan af sin första perm har en lapp, hvarpå Árni Magnússon skrifvit: "Þessi Bandamanna Saga er ritud epter

7) An Icelandic-English Dictionary by R. Cleasby, enlarged and completed by Guðbrandr Vigfússon. Oxford 1869—74. Då vi i det följande citera detta lexikon, begagna vi förkortningen C.-V. Dict.

8) Denna, som äfven innehåller Flóamanna saga, har på det första rena bladet en lapp fastklistrad, hvarpå står följande anteckning af Árni Magnússon's hand: "Fra Sal. Affeffor Thormod Torvefens Enke 1720".

9) Detta ådagalägges tydligt därigenom, att alla afvikelser från Regius, som finnas i α , återkomma i β (de enda undantagen — på de ställen, som motsvara textens 4³, där α utelemnar um framför hauftid, 10¹, där hafer är uteglömt i α , och 8²¹, där α har: hvat spíollum er [Regius och β : uar] þat er meira var [Regius och β : er] vert, — torde bero, de bägge första på lätt gjorda rättelser, det sista på en ny afvikelse, som tillfälligtvis sammanträffat med membranens läsart), hvarjämte β har ganska många nya olikheter med Regius. Då α , vid textens 4²⁹, uteglömt orden ok byr fig, sätter β i stället några punkter för att utmärka, att något fattas; detta kunde omöjligen hafva skett, om skrifvaren haft Regius själf framför sig.

membranå, fem geymd er in Bibliothecâ Regiâ Hafniæ"; dess utom har på den sida, där texten börjar, en senare hand skrivit: "Cod. Regius 2845. 4:to". — Så ofta dessa båda pappershandskrifters afvikelser äro af något intresse, skall jag i anmärkningarna anför dem. — Dessa bägge handskrifter äro, så vidt jag kunnat finna, de enda, som öfverensstämman med Regii text. N:o 6 å Kongl. bibl. i Stockholm, den jag varit i tillfälle att se, härstammar från Cod. AM. 432, hvilket äfven (enligt Arfwidssons uppgift ¹⁾) skall vara fallet med de andra på samma bibl. förvarade afskrifterna af sagan. En på Kongl. bibl. i Köpenhamn ²⁾ i manuskript förvarad upplaga af sagan (skrifven år 1788 och innehållande text, latinsk öfversättning, variæ lectiones och ordlista) sluter sig äfven till den vidlyftigare redaktionen.

Bifogade faksimile, en foto-litografisk afbildning af sidan 3a (som är en af de tydligaste) i Regius, är utfördt af Hrr Budtz Müller & C:o i Köpenhamn; det återgifver med fullkomlig noggrannhet skriftdragen, men papperets färg är mycket ljusare än pergamentet i membranen, hvilket är mörkbrunt.

Till slut får jag utbedja mig läsarens benägna öfverseende med min skrifts många brister. Den tid, jag haft till att utföra arbetet, har varit ytterst knapt tillmätt och har hufvudsakligen användts på bemödandet att säkert läsa och noga återgifva membranens text, hvars kritiska och exegetiska behandling däremot måst träda i bakgrunden; särskildt inser jag väl, att ofvanstående inledning så väl till innehåll som framställning företer många ojämnheter, af hvilka åtminstone en del genom ett långvarigare och sorgfälligare arbete kunnat undvikas. Att det dock varit mig möjligt att åstadkomma något, därför har jag i väsentlig mån att tacka först och främst Archivarien JÓN SIGURDSSON, som med oförtröttad välvilja meddelat mig en mängd värdefulla upplysningar och genomsett korrekturet till texten, därefter Överbibliotekarien vid Stora Kongl. bibl. i Köpenhamn, Justitsrådet C. BRUUN, Överbibliotekarien vid Köpenhamns univ. bibl., Professor P. G. THORSEN, och Bibliotekarien vid härvarande univ. bibl., Dr. E. BERLING, genom hvilkas godhetsfulla bistånd jag fått låna hand-

¹⁾ Se Förteckning öfver Kongl. Bibliothekets i Stockholm isländska handskrifter; af A. J. Arfwidsson. Stockholm 1848.

²⁾ N:o 1166, fol. i Ny Kongl. Samling.

skrifterna hit till Lund, vidare mina lärare, Professor TH. WISÉN och Adjunkt K. SÖDERWALL, af hvilkas vänliga råd och hjälp jag haft stor nytta, och slutligen de gode kamrater, som troget bistått mig dels vid kollationeringen af handskrifterna dels vid korrekturläsningen; — till dessa alla beder jag att härmed få betyga min hjärtliga tacksamhet.

Bandamanna-Saga.

Ofeigr het madr hann bio norðr í miðfirði æ reyckium hann uar fíðr son enn **1 a**
moder hans het gunlaug dotter ofeigr þr fíðr ofeigr uar kuongadr madr
þorgerðr het kona hans ok uar vala dotter hun uar ætt stór kona ok skarungr
5 micill ofeigr uar spekingr micill ok rada gerða madr eckí uar honum fíar hagr
sín hægr atti le[nður] miklar En mína lausa fe hann spardi við ængan mann mat
hann uar þingmadr stýrmíð frá algeirf á þorgeirf sonar er þa uar meltr hafþingi
norðr þar Ofeigr [atti] son við konu síne er oddr het hann uar uæn synum ok
vel mannadr eckí [hafði hann] aft micla af fedr sínum ecki uan hann ok hema
10 nema þat er hann uilldí [vali het] madr er þar uar upp fæðr hann uar væn
madr ok uínfæll Suo ferr nu fram [um hrið] þar til er oddr uar xii uetra ofeigr
fader hans uar falatr við hann ok unne honum litit æ þa leid er frá oddi sagt
at eigi uæri þa madr norðr þar er betr uæri mannadr þat uar ein dag at Oddr
kemr at mali við fodr sín ok biðr hann legja fram fe með sier ok [uill] hann í
15 hurtt ok er æ þa leid segr Oddr at þu legr til mín aunga sæmd enda em ek
yðru radi eigi nýtsamlígr ofeigr suarar ok quez eckí mundu micla til laugu ueta
honum af þui er hann hafði til unnet ok þui næst mundi hann uita hue micill
fulltingr honum er at þui Oddr sagði at ecki mætti hann við þat stydiazt ok skildu
at þui Annan dag epter ferr oddr ok tekr uad af þili ok æll ueipar færi ok xii
20 alnar vadmalf ok gengr í hurtt ok quedr ængan mann ok ferr utt á uaz nef ok
rázt í sueit með þeim monnum er uoru í ueri ok hefer af þeim hagræði þar sem
hann þyrfti at lani eða leigu En allz þeir uífú ætt hans goda ok hann sialfan
uínfælan þa hættu þeir til at eiga at || honum ok kærper hann nu allt í fíulld ok **1 b**
er með þeim þau mífari ok er sagt at þeira hlautr uar bestr er í fangi uoru með
25 honum hann uar þar iii uetr ok iii sumur ok uar þa suo komit at hann hafði
aptr goldit allt ok hafði þo godan kaupeyri ok alldri útiar hann fodr sínf ok suo
lætr þar huor sem ecki eigi fíkyllt við anan Oddr uar vínfæll af sínum felaugum
þar kemr En at hann rázt til flutninga norðr til stranda ok á í feriu ok flytr

farma nordan vidu ok hualí ok fíflka aflazt nu miok feít gengr nu suo um hrid þangad kom hann á nefit xii uetra gamal EN nu uar hann xu uetra græðizt nu suo fkiot feít at hann á ein ferúna ok helldr nu millí mid fiardar ok stranda huert fumar Ok nu leidiz honum þesfi att haufn Nu kauper hann sier fkreid ok ferr atan ok tokz vel til ok uerdr gott til fiar ok suo til mann heilla þesfa idn 5 hefer hann nu firer stafni nockura hrid ok suo kemr hans radi at hann æ ein knorin ok mestan hluta á hafnarinar er hann nu i kaupferdum ok gerizt störaudigr madr ok agátr ok er hann optazt a hendi tignum monnum ok vel uirdr utan landz ok suo kemr at hann á tau knoru i kaupferdum Ok suo er sagt at eingi uar iafn audigr madr i kaupferdum þann tíma sem Oddr hann uar ok far fæli en 10 adrer menn alldri kom hann nordar en i eyiafiord ok alldri vestar en i huit á en optaz i hruta fiord Nu er þat eitt sín at hann kemr i hruta fiord ok ætlar at uera hier um uetren þa uar hann bedin af uinum sinum at stadfestaz hier ok gerdi hann þat at bæn þeira ok nu kauper hann land a mel i mid firdi ok efter þar bu á ok gerizt bratt raufnar madr mikill i buinu ok er suo sagt at eigi þotti um þetta 15 mína uert en um farar hanf Eingi madr uar iafn rikr firer nordan land sem Oddr hann uar betri af fe en flester menn adrer ok godr or laufna uid alla þa er honum

2 a uoru næfter EN ofeigi giordi hann || alldri ör laufner ne hagrædi ok let sem hann fæi hann eigi Oddr setr nu upp skíp sitt i hrutafirdi Eingi madr hier a landi uar iafn audigr sem Oddr helldr uar hitt sagt at hann mundi eigi mína fe eiga en þær 20 kirkíur er audgaztar uoru hier a landi I öllu lagi uar hans fe mikit gull ok silfr ok ganganda fe ok iarder vali frændi Oddz uar med honum huort er hann uar hier a landi eða utan lendif

Madr er nefndr glumr hann bio norðr á fkridiuf enni þat er milli bitru ok kolla fiardar kona hans het þordif dotter afmundar ædi kollz fyfter gretif en ospakr het 25 son þeira hann uar mikill madr uexti ok auflugr o eirdar madr micill ok hafdz bratt i flutningum Eitt fumar kom hann i mid fiord ok selldi fang sitt um haufid er a leid ein dag ridr ospakr upp a mel ok hitter Odd þeir kuodduzt ok spurduzt tidinda ospakr mælti á þa leid er oddr seger hann at god fret ferr af ydr ok erud þier miok lofader af monnum ok þickiaz þeir aller uel komner er med ydr eru nu 30 uitu uær at ofl mun á þa leid gefaz nu uilldu uær hingat radaz under ydra hond Oddr seger ecki ertu miok lofadr ne uínfæll ok þicker þu hafa brogd under ospakr seger haf uid raun þina EN eigi r sagner anara ok beidi ek þik ecki forlagf ok uil eg bua hía ok víta þa hue þer gezt at Oddr seger micler eru þier frendr bordi Nu er þu fkorar þetta suo hartt þa uertu hier uetr langt ospakr tekr þat 35

með þaukum hann fór nu þangat um haustid hann gerdiz Oddi hendi langr ok
 holr fyflu ok uinr madr ok likar oddi uel til hans Nu lida þar misere ok er uorar
 bydr Oddr honum þar at uera ok þicker betr hann uill þat ok fyflar um buit fama
 Buit stendr með miclum bloma ok þicker einfkif iflendz manz rad uera betra en
 5 oddz Ein hlutr þicker monnum a skorta um uirding hans er hann uar godordz
 lauf þat uar þa tizka at taka upp ny god ord ok kaupa hann giorer ok fuo ok
 samnaz honum bratt þing uid þat þui at aller uoru til hans fuser Nu er kyrt
 um hrid Oddi hugnar uel til ospaks hann er ok bæ || di haguirk ok micil uirk 2 b
 ok þarfr buinu lidr af annar uetur ok hugnar oddi nu betr en hlu fyra þeim mun
 10 sem hann anadizt fleira A haustum heimter hann fe af fialli ok urdu godar heim-
 turnar Oddr uar fefælli huerium manni ospakr atti ok nockud fe ok uar hann ok
 hugall at þui at missa enfkif faudar lidr nu uetrin ok er uorar sagdi oddr uinum
 sinum at hann ætlar utan at fara um sumarit ok seger at vali frendi hans skal
 taka uid bui vali fuarar þat er of rad þott nu flytiz uel fram er þu ert fialfr uid
 15 frendi ok uil ek fara með þier Oddr spyr nu at ospak ok bidr hann taka uid
 buinu ospakr seger ecki hefi ek uit til þess at uera firer flikum stor eignum oddr
 fæker nu epter EN ospakr fer undan ok þar kemr at hann uikr til rada oddz en
 Oddr heitr honum fini alia ok trausti oddr bidr hann fara með sina eign sem hann
 yrdi mestr madr af ok uinfælastr ok kuezr reynt hafa at hann uilldi ok kyne best
 20 hans fe at uardueita ospakr kuad suo uera skylldu luka þeir nu tali sinu oddr byr
 nu ferd sina ok skíp ok lætr færa til uoru er gnog uar til þetta frettiz bratt ok
 uar tid rætt um eigi þurfti Oddr langan buning vali ferr með honum ok er Oddr
 uar buin leida menn hann til skípf ok leiddi ospakr hann i leingra lagi þuiat
 hann atti mart at tala uid Odd ok er þeir attu skamt til skípf þa mælti Oddr
 25 Nu er ein hlutr fa er ofskípadr er huat er þat seger ospakr ecki er fed firer godordi
 minu vil eg at þu taker uid ospakr seger á þessu er eingi gegning ok em ek eigi
 til þessa fær ok hefi ek þo meira æa hendir tekizt en ek mega uel ualda er þar
 eingi madr iafn uel til fallin sem fader þin skila madr EN mestu ok fór uitri Oddr
 quez eigi honum mundu i hendir selia ok vil ek at þu taker uid ospakr ferr undan
 30 oddr seger nu á reidi fina ef hann tekr eigi uid godordinu ok suo uar Fer oddr
 nu utan ok greidiz uel hans ferd fer ospakr nu heim tid rætt uar um þetta þicker
 Oddr mikit uald þessum manni i hendir hafa feingit ospakr ridr til þingf um su-
 marit ok tekzt honum lidmannliga || til þess leyfti þat allt uel af hendi er hann 3 a
 fkyllda laug til Ok ridr af þingi uid sænd nockura hann hellt kappfamliga þing-
 35 menn sina ok let ecki mal þeira firer bôrd bera hann uar godr uid alla nabua
 sina Ecki þicker nu með míxe sænd buit en adr enda skortu eigi um fyflu ok for

radit fram rikuliga lidr nu a sumarit ok helgar hann leider ok kan þat uel ok er
 hauftar fer hann á fiall ok urdu heímtur godar ok miser hann einfkif fauþar
 huorki firer fina hond ne oddz Suo ber til um hauftid at ospakr kemr norðr í
 uidi dal til konu þeirar er fuala het hann uar þar í godum beina hon uar uæn
 kona ok ung hon bidr hann at sía um rad sitt med henni hefi ek þat spurt at þu 5
 sfiert bu maðr micill hann gerir suo þat er lagt at huorutuegia felz uel i fkap
 anat ok leit huort þeira blidliga til anarf ok talaz uid þar til er hann freter huerr
 firer kosti hennar skuli rada hon seger aungan mann á ek fkyldara en þorarin
 laxdæla goda hinf spaka hann uar son ospaks hafkaulf sonar kolf sonar en moder
 hans uar þorgerðr dotter eigilf skalla grimf sonar kueldulff sonar sifan for hann 10
 ok hitti þorarin ok uar þar uel uid honum tekit hann hefer uppi mal sitt uid
 þorarin þorarin seger ecki kan ek at girnaz mægif þínf eru margar um ráðdur ahag
 þinum ok er þat ecki mitt rad se ek ok at ecki ma í tueim hondum hafa uid þig
 uerðr annat huort at taka umbod hennar ok lata hana fara hingat eða hitt ella
 at þit munnud gera sem yckr likar Nu uil ek mer augu af fkipta ok kalla eg 15
 þat mitt rad ospakr ferr nu i burtt ok hitter faulu ok seger henni suo buit ok
 gera þau nu rad sín ok fastnar hon sig sialf honum Sifan uar giort brudlæp þeira
 ok ferr hon heim á mel ok æ hon þar hía Nu lidr uetrix ok er uorar kemr Oddr
 utt i hruta fiord honum hafði uel farizt ok ordit got til fíar hann kom heim ok
 litr yfer eigner sínar ok þotti uel uardueizt hafa ok uar allkatr ok lidr nu æ fu- 20
 marit þat uar eitt sín at Oddr mælti at uel mundi falit at hann felldi honum
 godord sitt ospakr suarar ia seger hann þar er sa hlutr er ek em fuf lauft at lata
3 b ok uar || ek ecki til færre med at fara þott ek hafa med farit Oddr seger hitt
 heýri ek at þier hafi uel til tekiz ok lid mannliga seger hann ospakr seger þat
 ætla ek þo tidaz at selia godord af hendi a largmotum eða helgudum leidum eða 25
 þingum Oddr kuad þat uel fallit lidr nu a sumarit Ok leipar morgunin er Oddr
 uaknar litaz hann um ok sier fatt manna i fskalanum ok spratt upp fkiot uar ospakr
 þa a burttu ok mar manna med honum Oddi þotti þat kýnligt ok ræder þo fatt
 um ok byr sig ok nockurer menn med honum ok foru til leiparinar ok er þeir
 komu þar uar þar mart manna ok uar þa miok i burtt buner ok uar þa helgut 30
 leidin oddi þicker uerr þessi til tekia fara menn heim sifan ok lida nu nockurer
 dagar Nu gerizt fat med þeim uirder oddr suo sem vili a halld nockut ueita hans
 sæmd ok gera fik at meira manni en honum somi ok þicker hann eigi launa sier
 med rettu mikit yfer læti Þat uar ein dag er oddr fat yfer mat ok ospakr gegnt
 honum Ok er minz uar von hleypr Oddr undan bordi ok hefer auxi i hendi ok 35
 ad honum ospaki ok bidr hann gera anat huort reta fram hondina ok selia honum

godord sitt ospakr seger þegar er þier er alugat at taka uid þa skaltu hafa godord
 þitt þott þu leiter eigi med heiton epter ok anat uæri sanligra firer mitt starf
 seger hann ok reiti fram hondina ok feldi honum godordit Oddr seger suo mun ek
 uirða sem haft hafer þu þuilikan soman at ærit se golldit firer starfit Nu þicker
 5 miok sin ueg huorum þeira uerdr nu ecki af buf um fyflu ok lætr Oddr eigi sem hann
 uiti þat uar ein dag er ospakr byr sig til brott ferdar bindr klyfiar finar ok ferr
 á burt ok kona hans ok hita ecki Odd fara a suarlu stadi ok bua þar Oddr lætr
 sem ecki se i ordit Þat er at segia um haustid er menn foru a fiall af mel at miok
 skaut i tau horn um heimtr Oddz sem uerit hafdi honum uar uant nu lx geldinga
 10 þeira er bestur uoru er nu leitad um fioll kynligt þotti monnum þetta þuiat Oddr
 uar fefæli huerium manni voru þa ymsar || getur a huort gengit mundu hafa til 4 a
 anara herada eða farizt i snænom eða mundi uera af manna uolldum Nu dofnar
 yfer um sider ok uar mart um rætt hue gegna mundi EN þo uantar Odd ecki
 flatr se hann er hliodr iafnan um uetrin Vali freundi hans fretti hui þat sætti er
 15 hann uar suo ogladr huort þicki þier mikit fiar huarfit en eigi ertu micill bordi
 ef þig hryger þat oddr seger eigi hryger mik þat hitt þicki mer uerra er ek ueit
 eigi huerr stolit hefer vali seger þicki þier brynt firer liggia eða huar horfer þu
 æ ecki er þui at leyra seger oddr þar er ospakr er vali seger ferft nu uinatta
 ýckr nockut þadan er þu fetter hann firer se þitt Oddr seger þat hefer uerit
 20 glæraði en þo hefer nu betr gefiz vali seger margra manna mal uar þat at þat
 þotti kynligt EN æ þa leid er nu seger vali at uær uilddum at þu fnerir eigi suo
 skíott malinu til afalz honum er þat helzt uid ordi manna at gylfrum gangi
 uinattan Nu skulu uid kaupa saman seger vali at þu skalt mic rada lata enda skal
 ek uif uerda huort hann hefer stolit fardum eða eigi oddr seger huerfu matu þat
 25 uita vali seger ek á at heimta uarning vida ok mun ek fara um heradit ok sækia
 heim ospak seger hann Oddr seger far þu sem þier likar ok er þetta ecki suo
 margra at gera EN meiri uon at eigi uerdi god rapin Nu kaupa þeir þefu saman
 byz vali nu til ferdar utt um herud uaz dal ok langa dal ok þicker ollum mikit
 ueit i hans kuomu hann kemr á einu queldi til ospaks ok tekr hann uel uid
 30 honum ospakr er allkatr vali fer þadan um dagin. ospakr leidr hann ör gardi ok
 spyr at Oddi ok hans radi vali kuad gott hans rad ospakr let vel yfer Oddi ok
 kuad hann mikin rafnar mann uera eða huerfu er þat er hann firer skodum
 ordin i uetr vali kuad suo uera hueriar getur eru þar æ seger ospakr Oddr er
 þo se fæll madr uanr at uera vali seger nockut er þat a ymsum tungum fumer
 35 ætla at i forud muni hafa gengit fumer ætla at rekner munu hafa uerit til anara
 herada EN fumer ætla af manna uoldum muni || uera Mikit er ordit bragdet seger 4 b

ospakr ía seger uali mikít er ok illt EN margar eru getur a um þetta mal þat er
 uón seger ospakr á þa leid er seger vali er þo harfum uid um þetta rätt þa er
 þui ecki at leyna at þat uilia sumer menn ecki kalla uuæn at nockut muni af þinum
 uolldum mínast menn a þat allt saman er þit oddr skildut stutt ok þat er huarfit
 uard litlu lípar ospakr seger eigi uardi mic at þu munder þetta mála ok ef eigi 5
 uærum uid suo miclir uiner þa munda ek þessa malf sarliga hefna vali seger eigi
 þarftu þessa at dylia ospakr þuiat meiri uón er at eigi heri af þer firer þui at
 ek hefi sed yfer rad þitt ok kan ek þat at sia at miclu hefer þu meiri til brigdi
 um att sang EN líklígt er Eigi mun at þui gefast seger ospakr Ok eigi veit eg
 huat fianfkapar menn uorir munu tala er flikt tala uiner uorer ía seger vali þetta 10
 er ecki af fianfkap mælt af mine hendi firer þui at ek hefi uid þig ein talad nu
 er þu gerir sem ek uil ok gengr uid þa mun þier eigi þungt falla firer þui at
 ek mun setia rad til þessa Ek hefi felt uarning mín uida um herad ok mun ek
 segia at þier hafit uid tekít ok keypt með flatr fe ok mun þat eingi madr gruna
 ok suo mun ek til haga at þier skal eingi súiurding at uerda ef þu hlyder radum 15
 mínum ospakr quez eigi mundu uid ganga þa mun fara uerr seger uali ok skiliáz
 þeir ferr uali heim Oddr spyr huerf hann uard af uifs EN uali uard farr um ía
 sagdi Oddr nu þarf eigi uid at dyliaz munder þu dylia ef faung uæri a ok ueit ek
 þat at ospakr hefer stolet ok er nu kýrt um ueturin ok er uorar ok stefnu dagar komu
 þa ferr oddr með hín xx mann unz hann kemr skamt fra bá þeim er ospakr býr 20
 á þa mælti vali nu skulud þier Oddr hier lata nidr taka helsta ydra ok ágia EN
 ek mun til hus rida ok hitta ospak ok vita ef hann vill fáttast þarf þa eigi malit
 fram at hafa ok uirder þu til þess fornt vinfeingi ydart Eck ueit ek huerfu skyllt
 5 a þetta er seger || oddr vali ferr þegar ok kemr a suaulu stadi þar uar ecki manna
 utti opnar stodu dyrnar ok gengr uali in ok uar myrt i andýrinu finr eigi fyr 25
 en madr hleypr at honum ok rekr auxi milli herda honum þat uar ospakr vali
 mælti þu ert ogæfu madr micill veit mier á uerka saklausum manni far i burt
 ok forda þier hier stendr þier bani firer ef þu bidr her oddr er skamt fra gardi
 ok uill drepa þik forda þier ok sent konu þina á fund oddz ok segí hon honum
 at uid seim menn later ok se ek farin at siar reidum mínum utt um herud þa 30
 mælti ospakr þetta hefer it uesta uerk ordit oddi hefda ek þetta átlad EN þo sendi
 hann konu sína til fundar uid Odd ok sagdi hon honum þa vala ok ospak menn
 fatta ok þat at ospakr hafdi gengit uid malinu ok lagit allt a hans uald ok bad
 at þu skyllder apr huerfa Oddr gerir suo ok ridr heim a mel ok truer þesso sem
 honum uar sagt Anan dag epter fá þeir at menn miok marger foru þar at gardi 35
 á mel gengr Oddr utt i mot þeim ok fier huerf efni i ero þar foru menn með

lik vala Nu kemr upp allt malit ok uerdr Oddr uarr uid hann uner vid suo illa
 at storu bar hefer fetid hia gardi en fofst broder hans drepin ligr hann vnder aa
 mæle af morgum manni ospakr er horfen ok spyrft ecki til hans Oddr hýr malit
 til þingf ok kuaddi heiman íx bua En þat uar þar tidenda at buin ein andaz ör
 5 kuodine En Oddr quedr ANAN i stadin fara nu sipan til þingf ok er fu virding
 manna a fem ærin naud fyu helldi honum til at hallda fram mali epter fofst brodur
 fin Oddr tialldar bud fina ok hefer mart mana med sier lidr fram at domom gengr
 Oddr at dome ok hefer fram malit ok er hann býdr til uarna þa satu þeir skamt
 i fra med floeka fina styrmer ok þorarin þa mælti styrmer til þorarin þeyrer þu
 10 nu huat fram fer um malid ospaks heyri ek seger hann ia seger hann styrmer
 uilltu nockur fuðr ueita firer ospak Nei seger þorarin aungu mun ek mer þar af
 fkipta ok er oddi uorkun ok full naudfyn at mæla epter || flikan mann En ek hygg 5 b
 ospak eigi godan mann ia seger styrmer eigi er madrin godr en þo er ydr en
 nockur uandi aa uid hann ia seger þorarin ecki hirdi ek um þat styrmer seger a
 15 hitt matu lita at uort uandrædi mun uerda ef hann uerdr sekr ok er þetta bota
 mal þuiat bader megum uid fia uörn i malinu At hann hefer rangt til buit ok
 kuat þar bua heiman ör heradi i stad þess er andadiz en hann atti þat aa þingi
 at gera ok ero spiarll a malinu þorarin seger firer laungu fa ek þat en suo micill
 þicki mer naudfyn a um malit oddz at eg ueit eigi huort ek nene at uera i mot
 20 honum styrmer seger til þin þiki mer meft koma malit ok fuiuirding er þier i
 þessu ef þu fer bryna uörn En fram se haft malit Ok er þat mala sanazt at eigi
 fkipter þott Oddr víti at fleiri eru en nockurf uerder nordr þar en hann ein Tredr
 hann off under fotum ok uora menn ok er hans einf gettid dregr hann af þui
 þing menn fina ok sitr yfer met ordum uorum ok sprettr upp ok gengr at domom
 25 ok mælti Hier eru þeir menn er suara munu malinu firer ospak ok hefer þu rangt
 til buit ok ero spioll a mali Ero nu tueir koster til anat huört at þu later lokna
 nidr malit þar sem nu er komit eda uer munum hafa fram uörnina ok niota þess
 er uer kunnum nockut helldr i lögmalino ok seger honum huer a uoru spiollin
 Oddr uerdr nu farr um ok þicker nu i ouæn efni komit ok gengr aa hurtt ok
 30 heim til budar ok i buda fundunom gengr madr ein i mot þeim gamall ok hrumer
 ok hafdi kapu fuarta ok ein ermr aa bug staf i hendi ok brodr i hann quaddi Odd
 fyre ok mælti fkiot urdu malin þin en ok skoruglig ok er þier eigi ein hlutrin [æm]iliga
 gefin er suo eru aller eda huort er hann sekr eda eigi ospakr Oddr seger sekr sem hann
 mun sekr sem hann mun huat er til eff um þat hafa mundi hann faker til drap
 35 hann eigi fofst brodr þin uala ok stal fyft fra þier oddr seger eingi dylr þess en
 spioll uoru a malino ok uar rangt til buit ofeigr seger hui mundi spioll a mali þinu

- 6 a *eigi er olikligt || EN uera kann^o at þer se meir lagit til handa farar ok fe snudr enn lögkæne ok hefner þer dul þin er þu þottiz þer ein ærin ok leitader ecki epter uid adra menn vissä ek at þu hafder rangt til buit malit en þu þottiz of godr mic at spýria enn ek uiffa at þu munder u uirding af hliota hefer þu huern mann anan meira uirt en mic Oddr seger nu mun þer at ofkum ganga ofeigr 5*
spyr huerfu mundi ef ek villda nockut en at gera med þer mune þer spara fet ef nockut uilldi leidrettaz hann seger ecki munda eg feit þar til spara ef ek fenga eigi flika sui uirding af sem ä horfuizt EN kynligt þiki mer ef þu leidretter þuiat af þer hefe ek alldregi gagn feingit ofeigr seger til matu heta ef þu uillt um nockut fet næsta sperda ek þik ecki til at fa suo mikla u uirding af sem ä horbizt eda 10
hvar uar þa komit malinu er þu skildiz uid hann seger honum at uorninn for eigi fram er uær gengum burtt fra dominum Ofeigr seger þat duger þa hellzt at er þu gerder u uitandi ok su ein uar hialp i malinu Nu geingr oddr heim til budar en ofeigr fer upp til domanna ok gengr hia dominum nordlendinga ok spyr huat þar færi fram en honum uar sagt at sum mal uoru dæmd sum buin til reifingar 15
ofeigr seger munu þer leyfa mer at ganga i dominn þat uar honum veitt ok settizt hann nidr ok mælti huat fer fram um malit oddz Huort er ospakr sekr þeir suorudu ok fogdu at hann uar eigi sekr ofeigr spurdi hui gegner þat þotto eigi saker til uera drap hann eigi uala EN stal adr þeir suorudu eingi þræter þess ok eigi er af þui suo ordit at monnum þiki þanig betr helldr uoru spioll ä malinu ok uar 20
rangt til buit Ofeigr seger huat spiollum uar þat er meira er uert en saker þesar huort hafit þer unitt eidana þeir fogdu at uner uæri suo mun uera eda huerfu unnu þier eidana eigi suo na at ek uinn eid at bok sem ek ueit rettazt ok fan ||
6 b *azt ok hellz at lögum suo munot þer mælt hafa eda huat er sannara eda rettara en dæma en uesta mann ut laga ok an allri biörg þann er til þes hefer giort EN 25*
hellz at lögum suo munu þer mælt hafa þat bager hellz nockut uid EN hyggit at huort meira er uert þetta eitt ordit er at fellr eid stafnum eda hin tuau EN suo mundi mer synazt sem radlagra uære at taka þann kostin er bædi uæri at uel sæmdi firer gudi ok monnum EN þa er þat synst ef þer giorit suo at uinna þa eidana er goder ero ok dæma þar epter Þeim a fallit er til þess hefer giort EN 30
þat er abyrgd at dæma þa eigi utlæga er dæmingar ero uerder ok muno menn þat uel ræma firer ydr vil ek gefa huerium ydrum eyri filfrf er i dome sitr en halfa mork þeim er reifer firer þuiat flik eru mest naudsýnia mal at eigi gangi ill mene þar yfer er drepit hafa saklauf menn ok sanreyndr er at þiof skap EN þott her uerdi nockur um ræda þa mun ek firer þui sitia suo fær hann um talad 35
at þeir heita honum at dæma malit ef oddr kemr til Nu er epter Oddi sentt ok

- kemr hann til domlíxi en þa uoru flokkar a burt farnir ok heim til buda ok grunadi aungan mann um þetta þeir hallda malinu fram ok gera ospak sekan ok fara heim til buda ok lidr af nöttin ok um mörgenex ganga þeir til laugbergf ok stendr oddr upp ok mælti fa madr uard lekr i nót i nordlendinga domi er ospakr
- 5 heiter ok seger til sektar marka áá honum ok för um þat skoruligum ordum Nu þiker monnum undarlíga skípaz hafa tekr hann til orða styrmer ok mælti heyrer þu þorarin huat mælt er hann seger heyrri ek styrmer seger nu erom uær uid braugd komner ok hafa her nöckurrer fnotrer menn um uællt med honum suo er þat seger þorarin ok er þo nöckur i eid hialpin huer er fu seger hann styrmer
- 10 þorarin seger þeir hafa borit fe i dom ok er þat fauk uid þa er giort hafa ok til hafa fengit styrmer seger þa er uænut um ef uær skulum rettaz þat mun ecki suo brat lida munu þeser xii manader adr er nu r || ad at hitta uíne lína ok frændr ok 7a
- ganga heim til buda ok heimtaz a hial þeser menn þar uar ein styrmer ii þorarin iii hermundr iiíi iarnfkeggi fra þuer a fox einars eyiolff sonar u fkegbroddi arstan
- 15 ör uöpna firdi ui geller þorkelf son fra helga felli uií eigill fra borg skula son uiíi þorgeir halldoru son ör laugar dal þeser uiíi menn ganga a tal ok uoru tengder allra a millí frendfemi eda mægder þeir gera nu rad sit med förtarlum ok a eegian þeira styrmis ok þorarins ok sægu þeire er þeir letu at eigi uæri synt at fu fe uonin mundi firer er iafn micil mundi uera sem komazt at arðnum odz þeir uoru
- 20 fumer i þui mali er fe litler uoru ok þöttuz þurfa fiarínf fumer þeir er þo uilldu feit þott mikít ætte adr en þotti faukín bryn er fe odz hefer til farit luka suo malino at þeir ganga i band harþþingiarner at ueitaz !suo at her fkyllði firer koma anax huort sekter eda fialf dæmi þessu er leynt a þui þingi ok fara menn heim af þingi ok hefer oddr af virding malonum ok lida misferin nu ridr oddr opt til
- 25 laugar ok hitted fautr fin ok batnar frændfemin med þeim ok um uorit eit fin er þeir fedgar funduz mælti ofeigr huat hefer þu tidenda spurt Oddr hann suarar ecki hefi eg fretted spurt hefi ek seger ofeigr at þeir styrmer ok þorarinn samna lidi ok ætla hingad stefnu for a hendr þer um þat er fe þit for i dom fyra sumar Oddr seger ecki þicki mer ofrefli at ganga i mot þeim badum ofeigr suarar meira
- 30 mun þer a þickia ligia marger ero i malino uafder med þeim ok nefndi mennina Oddr þagnadi ofeigr spurdí huert er nu radit til oddr seger fara til þingf ok krefia höfþingia lidf ok gefa þeim fe til ofeigr suarar ecki fynizt mer þat rad mun þar eingi til uerda at ueita þer i mott þessum höfþingium ok engi hefer ok faung til syniz mer rad til annat at þu buer skíp þitt þat er þer uel hennt buz
- 35 um þingit ok hallt i burt leita til annara landa en þat mattu || at lata koma i 7b
- hendr mer fe nöckut ef þer þicker þat eigi uerr komit en hit er þeir taca Oddr

seger ek ætla at þu munt uíð taka nockoru fe nu ætla ek þat skara at þu hafer
 þeir skila nu fara þeir stefnu for styrmer ok þorarin ok uerdr þar eingí saga
 um foru mal þar til æþingis oddr byr sik til utan farar EN þeir rida nordan
 höfþingiarnir ok er ofeigr i þing faur med styrmí ok þorarní þeir hermundr
 hittaz nu med flocca sína a blaskoga heidi ok þar koma til motz uíð þa eigill ok 5
 geller fara suo fudr um heidina þeir rida arstan ör fiórdum ok hittaz þeir skeg-
 broddi ok íarnskei ok þorgeir halldoru son uíð reyþar mula hittaz nu aller floccar-
 ner á uallum firer ofan buder ok rida þeir allir saman a þingit ok er her nu
 miok tidrætt um mal þessi hyegia, nu aller at oddr mun uera firer lagdr er aller
 hafþingiar þeyfatz a hendr honum ok harmudu þat marger er oddr uar suo firer 10
 lagdr Ein dag um þingit er a leid genngf ofeigr fra bud ok kemr til myramana
 budar ok uar hann eigill uti i uirkinu ok talar uíð mann ein ofeigr heid þess
 ok er hann uill snua in egill i budina tekr ofeigr i skikio hans ok mælti heilldu
 egill hann tok quediu hans ek uil at þu settiz níðr ok ræðumz uíð Eigill seger
 ecki þursum uíð at ræðaz uíð þu munt tala vilia malit oddz sonar þins EN þu 15
 þarft ecki uíð mic um þat at ræða miklo er þat fargad meir adr ok eru þar
 adrer meri firer þui EN ek þeir hermundr ok styrmer ofeigr seger mart fe ek
 mer annat til skemtunar ok talf EN ræða um malit oddz þicki mer got at tala uíð
 þic Egill seger eigi skal synia þer talf ok settiz níðr ofeigr mælti ertu þu madr
 egill suo er seger hann býr þu a borg i borgar firdi seger ofeigr þar by ek seger 20
 egill ofeigr mælti vel er þer farit at fra fogu seger ofeigr at þu fert mikill menni
 ok garpr ok godr af fenu EN mæla þat sumer menn at uíð sem nockut skap liker
 huor tuegi madr ecki fe micill EN þicker gott at ueita uinum sinum Egill mælti uel
 8 a þætti mer at ek uæra þer likr EN þar sem þu ræder at ek sie || ecki fe micill
 þar hýgtum uær nu bratt til anarf eda hue fe micill madr er oddr þu munt 25
 giörla uíta ofeigr seger sagder þu at uíð þýrstum ecki þar um at ræða EN kunigt
 er mer um fe hans ok eigi mun þar meira fra sagt EN er eda er þer* nockur
 för uítni a hue mikit þu munt hliota af fenu egill seger þar er mer allmicill foruítu
 a ok ertu godr karll þat ætla ek seger ofeigr at þu munt hliota EN xui hlut ör
 melf landi Egill mælti ecki þicki mer hann þa suo adigr sem þu sagder ofeigr 30
 seger ecki er þat Alldregi skorter hann ad þetta muntu af hliota fenu hafit þer
 eigi suo mælt at þer skyldut hafa helmíng fiarens er þer biugut malit til EN
 fiordungf menn halft er sektar fe eigu taka at lögum þa telzt mer sem þu muner
 eiga EN xui hlut i melf landi ef þer erud uífi eda uar þer þef uox at oddr muní
 sitia firer gemli ydrum er þer farit af þingi hann mun nu uera i hafi med allt 35
 sitt nema landit er epter ok uænter mik at knauren skirdi eigi at fidr under honum

þótt þer hafid með meirum fadæmum at farit en dæmi síniz til gat hann þes ef hann kæmi a borgar fiord at eigi uæri allarg sæuar gata til borgar ok hann mundi hita bæ þin suo ok ef hann kæmi a breida fiord at hann mundi fina bæin gellif at helga felli ok ef hann kemr nordr at kom honum i hug at eigi uæri langt til

5 þuer ar ef hann kæmi i eyía fiord ok ef hann kæmi i uopna fiord quaz hann hita mundu bæin at hofi vænter mik at hann mun uel komin i audrum landum þott þer hafit synt ydr i u iafnadi mun ydr fara at hæfiliga þer munut hafa fe ecki en líklígt at þer munot hliota af o uirdíng egill seger þetta mun uera satt at oddr mun hafa rad firer ser en sa er ein madríñ i malinu er ek ann enf uersta

10 hlutarínf af þar sem er hermundr af gillf bakka illa hefer leingi með ockr uerit ok er þeir talaz uid þa lætr hann ofeigr síga nidr undan kapunni fe fiod ok rener hann augum til || egill ok finr hann þat ofeigr ok kípper hann under skikiona 8 b ok mælti hann þa ofeigr hui er sem þu uerder utan ueggjar uid hialit hann seger ecki er þat Nei seger hann ofeigr þat er ok nu eigi velar þu ser huerf þer missit

15 i feno vindr upp fiodnum ok heller filfrino i kne honum ok hefer i hondina ok tiar firer honum ok her ero nu cc filfr er ek vil at þu hafer til þess at ganger eigi i mot malinu þuiat þer eini an ek godz hlutar af þeim sem her eigu hlut i en ek ueit at þu ert suo uitr madr at þu munt sia kuna at þer er betra at þicia fæmdar hlut en hafa allz ecki af sem adrer munu egill seger þat ætla ek at þu

20 sert en uersti karll ætlar þu at ek muna ganga a eida mína uid fe gíafes þínar ofeigr seger eigi beidí ek þes at þu hallder eigi eida þína hafit þer eigi suo mælt at annat huort skulut þer firer hafa sekter eda sialfdæmi Nu mætti suo uera at suo kæmi malíno Oddz at off frændum uæri þes af unt at banda menn tæki sialf dæmi ok ef sialfdæmit uerdr ydr sellt enda beri suo til at þu uerder um at gera

25 þa hefer þu þes eigi suaret hue mikít þu skyllder gera eda hue lítít Nu mættet [þu] suo stilla at þat uæri somi er þu gerder ok helldr þu þa suardaga þína enda hefer þu af mer þauckina egill seger all flagr karll ertu se ek at suo ma uera sem þu seger en eigi ber ek þrek til ein at ganga i mot þesum aullum ofeigr seger huerfu mun þa ef ek fæg anan til at koma i malit með þer uilltu þa til

30 rada egill seger nær mun þa fara ofeigr seger latu suo sem ek eiga allra kost en aullum una ek illz hlutar af nema þer egill seger tueir ero til annar hermundr hann er mer næst en þo mun ek hann eigi til kíofa en annar er geller þorkelf son hann mun ek til kíofa ofeigr seger þa er uel nu mun ek hita hann en ek mun segia þer huer skilnadrin uerdr en feit se her epter latu suo uera seger egill

35 skilía þeir at þui ofeigr gengr til budar gellif ok heimti hann ut hann uar madr lítillatr gengr hann ut ok heilsar ofeigr honum ok quez uilia tala uid hann gellir

- 9 a *seger* vita þick || iumzt ek at þu munt ráða vilía um malít Oddz ia kuad hann ofeigr mart picke mer nu fkenntíligra at ræda en um malít Oddz uar þat teygíligra en nu gerízt. Er þat gaman mítt hellzt at tala uid vitra menn er mer þat sagt at þu sert uitr madr *seger* hann geller *seger* ek vil eigi synía þer uid talf ofeigr setiaz þeir þa nidr Ofeigr mælti huat er þeira manna ueltr þar er þer 5 þícki uænft til hafdingía i herardum geller *seger* þar er gott mann ual þar tel ek Fýrst sonu snora goda eda syner þorgilf ara sonar eda þeir eyrar menn syner steinþorf ia sagdi ofeigr vel er til sagt eda huat er kuena þeira er þer þicki bestr koftr í geller *seger* þar leikr á hinu fama at eg tec þar til dætr snora goda eda þorgilf ara sonar eda steinþors þær eru konur med uirdíngu mestri ofeigr *seger* 10 attu nockurar dætr á ek sagdi hann eru þær gíptar neí *seger* hann huí fáter þat *seger* ofeigr þui kuad hann gellir at eigi hafa þeir menn til ordít er báði se vel áttader ok fé mikler ok hefði stadfestor godar EN ek em ecki fe mikill madr þær heiman at gera ok mun ek nu eigi a uallt lata spyriazt huat er þeira manna [nordr] þar er þer þíckía vænfter til höfþingía ia kuad hann ofeigr þar er göt 15 man ual þar tek eg fyrst til einar iarnfkegía son ok son hall steinf fra afgeirf á mæla menn þat at oddr son min uæri med þeim monnum at telia er helldr uoru med enum stærum monnum ok koma skal nu erendínu er oddr haud ef eg hita þíg at hann uill bídía ragneidar dottur þinar ok eru her nu cecc filfr er hann let at uera skyldí þenar heiman fylgía hygg at huerr þer bydr suo axnar at hann 20 geri fialfr heiman konuna til handa ser flikr madrin ok þat let hann fylgia at hann mundi þat alldri foruerkum gera meðan þít lifdít bader gellir *seger* uerit mundi þat hafa at ek munda eigi synía honum konunar EN þo en at sou hunu þa áttla ek at ecki uerdi af þui meðan þat mal uofer yfer sem nu er míok tidræt ofeigr *seger* getr þu uitleyfu þefsarar er einfkinf er verd geller *seger* eigi þíckí 25 mer radít huort at þui uerdr EN ecki hefí eg þesla suo fuf uerit meir hefí ek giort
- 9 b at bæn ok uilía anara || ofeigr *seger* uorkun er a uid þik er þu ert fe lítill at þu áttler þer til há'genda fíar upp taukuna ia *seger* hann geller til þess ætla menn ofeigr *seger* for uitni mun þer á hue mikít þu munt af hlíota fenu micil foruitni er mer á *seger* geller ok seg mer ofeigr *seger* þier atta munut hlíota halft 30 melf land ok mun eigi til meiri gæda koma EN meiri uon at oddr se i hafí ok mun hann vel komin i audrum londum þott þer farit med ofoma ydrum geller *seger* þa eru brægd i ok kan uera at fatt se ok er þat eigi illa i sumu lagi *seger* hann ofeigr mælti gat hann þef at eigi uæri auruaent at hann hittí bæ þín ef hann ká'mi a breida fiord ok uæri eigi til geingi lígt er þu kæmer heim geller 35 *seger* ecki ugi ek þat *seger* hann ofeigr *seger* nu matu fía huerfu þesfu mali er

komít at þetta horfer *eigi* til uirdingar ne fiar EN i ædru lagi þetta sem eg hefi
 ræt malit odz uillda eg at þu tæker *uid* fenu ok liter á malit ok sæer huerfu o
 likr hlutrín er þín eða þeira anara er i eru malíno er ok at segia þer at alldri
 verdr þier se fatt medan þít lífít bader EN eiga EN virdulígsta magen EN legia ecki
 5 til sialfr seger hann geller seger sanlegt er þat er þu seger ok se ek at *eigi* mun
 fiarí þui ganga sem þu mæler EN alldri hefi eg at þui kendr uerít at uera suikari
 hefi ek suarid eida banda monnum at hier skal ecki firer koma nema sekter eða
 sialfdæmi quad hann ofeigr seger *eigi* beidi ek þes at þu hallder *eigi* eida þína
 EN verda ma suo at under þik komi malit ok hefdi uær frændr þat at radi at
 10 taka þan kostin at selia ydr sialfdæmi ok uera ma suo at *eigi* se þer suo þarfseingner
 at lata of *eigi* þui na at gíallda feín upp ok verdi madrín *eigi* sekr EN ef suo uerdr
 ok komi under þig malit þa mattu *eigi* gera o soma ok helldr þu þa eidana EN
 syner dreingskap ok hefer þa þetta feít ok ger soma til dottur þinar geller seger
 vitr madr er tu EN *eigi* hefi ek faung á at ganga ein i mot þeim aullum er i eru
 15 malinu þott mer uæri hugr æ ofeigr seger huerfu mundi ef eg kæna audrum manni 10 a
 i || malit þa mun nær leggja seger geller huern kyf þu til seger ofeigr lattu sem
 ek eiga allra uarl eigil munda ek hellzt til kíofa ofeigr seger þat er mikít er þu
 kyf þan mannín til er uerstr er i malí þesu ok *eigi* hirder huat til fiarínf uinr
 EN er hann suo vitr at skília mun hann at þat er radligra at hafa nockurn soma
 20 EN arngan geller seger til mun ek rada ef þu kemr honum i malit quad hann
 ofeigr seger nu mun ek ganga i hurt ok hítta egil ok ef eg fæ af honum þa skulut
 þít talaz uid um malit hia kírkíu flockar yekrer standazt nær mun ok arngum un-
 darligt þickia þott ye se tidrátt gerit þa rad með yekr Nu skíliaz þeir ok hitter
 hann egil ok fer þetta mal suo sem ofeigr stefndi til anan dag epter geck ofeigr
 25 yfer bru ok hitter fráendr sína skarda menn ok bídr at þeir gangi með honum
 til laugbergí ok suo gera þeir Ok er menn hófdu mælt malum sínum þa stenndr
 ofeigr upp ok mælti ecki hefi ek mart rátt um malit oddz sonar mínf EN nu uil
 eg leíta epter ef nockut skal sættum koma firer hermundr seger allz ecki skal á
 láttaz seger hann ofeigr mælti þa er stutt um EN huort skulo frændrner kost eiga
 30 at kíofa um huort firer skulo koma sekter eða sialfdæmi hermundr seger þes skullud
 þer kost eiga þuiat þat eitt mun sialfdæmit er *eigi* mun under huort er eða sek-
 tinnar ofeigr seger huort skulo fráendr þa eiga kóft at kíofa af ydru lídi þa er
 þeir uilia eða skulut þer aller gera þott þat se utidara hermundr seger þess skulud
 þer kost eiga at kíofa til þa er þer vilít *eigi* þicker of under huerer ero af uoru
 35 lídi ofeigr seger þa er hóf a ok mun þat uort rad helldr at kíofa at hann se *eigi*
 sekr ger ok munu menn uerda til handfala þeir sem þier uilít EN þer handfálít

nidr fall at fokum *EN* ek mun kíofa menn af ydru lídi þa er mer sýniz í eda í eda fleiri hermundr seger lattu suo uera þorarin spaki seger iatum þui einu i dag er uær idrumzt eigi a morgin hermundr seger þessu munu uær iata gangum nu til handsala seger ofeigr ok suo uar gert ok handsoludu þeir nidr fall at farkum *EN* hann se satt flika sem þeir villia gert hafa er hann kerí til ok nu mælti ofeigr 5

- 10 b || gaungum nu upp á uallu ok mun eg þar til kíofa þa er mer sýniz þeir gera suo drifr upp þangat á uölluna mikill mann fioldi þeir foru bader saman celler ok egill med flocka sína ok komu upp á uollu þa mælti ofeigr settiz þer nu nidr banda menn i hring ok mun eg ganga firer ydr ok kíofa þa til minf malf er mer sýnizt ok þeir gera suo hann gengr at styrmi ok lypter aptr kapu hettinum a 10 herdarnar ok stod a kníam ok mælti allum mun þat líklegt þickia at ek muna þik til kíofa til minf malf er eg em þin þing madr ok gefit þer godar giafer ok uæri þat líklegt at þui mali mundi þickia vel komit er þu gerder *EN* eingi hefer þo íafn æstr at farit ok ollum upp höfum ualldit um þetta mal at þat felli þyngra en letara Oddi sýni minum ok kyf ek þig fra þar sitr þu þorarinn ok er eigi þat 15 þar at At þer se vítt fatt at gera um malit *EN* allt uit þitt hefer þu til þess lagt at þetta mal felli þyngra en adr oddi sýni minum ok kyf eg þig fra þa sitr þu hermundr harþingi mikill hann yppiz uid miok ok átladi at hann mundi hann til kíofa þat er víst nu seger ofeigr at þig hefer ecki til halldit nema feginni ok ranglæti ok u íafnadr engi hefer ok íafn odr at uerit sem þu skorter þig ok eigi feitt 20 ok hefer þu dregiz til firer a girni faker nu kyf ek þig fra þar sitr þu íarn skeggi þat er mer sagt at þu leter bera merki firer þer norðr a uaudla þingi sem firer konungum nu íkil ek eigi huarr koma mun metnadi þinum ef þu hefir af þessu uirding ok kyf ek þig fra ok uerd ek firer þinum hlut at at sía at eigi geyfiz þu ör uirdinguní þar sitr þu skeggbroddi huort uar satt at haralldr konungr mælti þat 25 at uærir bezt til konungf fallin a íflandi hann seger eigi ueit eg þat mart mælti haralldr konungr þat til min er ek veit eigi huerr alhugi þui fylgdi ofeigr seger at sídr munda eg þui samþýckiz at þu uærir konungr a íflandi at eigi íkaltu konungr yfer þessu mali ok kyf eg þig fra þar sitr þu celler þu ert kalladr godr höfþingi ok ret latr þo hefer þer þetta o dreingiliga ordit en uorkun er a uid þig er þu 30
- 11 a ert felitill ok þat anat at íkeg || broddi vinn þin hefer komit i malit ok nu þott mer se lítid um allra mal þa mun nu uerda at at síua nockur nu kyf eg þig ecki til enda ecki fra þar sitr þu þorgeir íkamma dual mun eg her eiga firer þui at þu hefer alldregi um þat mal gert er nockut er under af þui at þu hefer ecki uit til Nu lítazt hann um er hann kemr firer egil ok þokar kapu hettinum ok 35 mælti þat ætla eg at mer uerdi uargfínf dámi þeir sínaz eigi fyr at en þeir hafa

etiz ok þeir koma at halanum suo er mer ok gengit firer marga garfga menn her
 nu ok kerit fra minu mali EN nu er fa ein epter er ollum er kunigt at eigi hirder
 huat til fiarenf uinr sem egill er verdr nu anat huort at ganga aptr ok kiofa þa
 til er adr eru fra kofner eda kiofa þig til er allum er kunigt at eigi mun uel
 5 gefaz Nu ætla ek þo rad at kiofa þik til hann spratt vpp ok mælti þat er miok
 opt at þangad uill uirdingin þott adrer uní of eigi gangum geller ok hyggium at
 malinu þeir gera suo egill mælti huat skulum uid gera EN þat ræd ek at uid
 gerum litid þui at ecki mun tia ef uid gerum eigi allmikít þo mun fianskapr a
 ligia seger hann geller eda hue mikít skal gera egill seger gerum þreiatigu ara
 10 quad hann geller seger eigi em eg suf at segia upp lættina egill seger huort uilltu
 segia upp gerdina eda sitia firer suaurum Nei quad hann geller helldr uil ek segia
 upp lættina EN þu sit firer suarrunum ganga at fram þar er þeir fatu hermundr
 stod upp ok mælti hlydum til ofomanf þa mælti geller þat er gerd ockr egils æ
 hendr oddi at uid gerum þriatigi ara hermundr seger huort skilidiz mer ret at
 15 þu gerder þriatigi ara hundrada Nu seger egill eigi uar þat nu at þu læter a
 hlustini er þu stodt upp xiii ara þeira ara er engum u-vefalla uæri uid tæker
 eda i gjarlld mælt barga brot ok harka griper þa seger hermundr suikner erum
 uær nu egill seger telzt þu suikin ia quad hann suikin telionz eg ok hefer þu
 suiket mic suikarin egill seger þat geri eg suo at mer þicki bezt at suikia þan er
 20 aungum truer þu truer engum manni eigi truer þu uinum þinum ne frændum
 baurnum ne konu ok eigi truir þu sialfum þer þui truir þu eigi þer at þu fort
 i þocku suo mikilli || at fela fe at eigi ueiztu helldr EN adrer huar þat er nu 11 b
 komit EN þot þer liai nu anarf hugar ok uilir þu nu feit hafa þa muntu nu eigi
 fina hermundr suarar þetta er lygi þin sem marg ænur þu lygr a uallt Fýra uetr
 25 baud eg þer ur hrakbuinu ok ydr uii saman uorut þer þar æ gillbaka ok er þu
 komt heim þa sagder þu þat at þar uæri farner xxx klaka hefta ok etner aller
 egill seger engin mun meira segia fra vanhauddum þinum EN uerit hefer EN hitt
 ætla ek at anat huort hafi etner uerit faer eda enger hermundr seger eigi skulum
 uid bader æ þingi annat sumar egill seger Nu mun ek þat mæla er ek ætlada at
 30 freftaz mundi at þu luck heill muni i fundr þat uar snema spad at eg munda uerda
 allra mana ellztur mun þat uid bera ef uid erum eigi bader a þingi at þu munt
 fara allr i traullindr þa mælti styrmer þat er sem uon er at ofs gefizt illa at taka
 en uersta mannin til samlagf með of hann er allra manna uerstr her æ landi ok
 er þat ollum kunegt egill seger þes betr er þu kallar mic uerra man þuiat þat
 35 vitu menn at þat hefer tekít mik til iafnnadar manz þer Nu munu vera nockur
 stor kláki att þer þar er adrer munu eigi uita er þer þotti þes af uert sialfum

at taka e uersta manen þer til iafnnadar en þat er ecki en suo likt i sumu lagi
 þu ert matgæðingr mikill ok æ tu tana þan er mat sæll heiter alldregi koma suo
 marger garfger menn til þin at þat uiti huat i honum byr nema þu ein enda er
 þat kunigt ardrum monnum at þu ren þegar er suartlegian kemr a lopt en ek
 þori at veita uinum minum lid en eigi er þat all ulikt at huortueggi ockar gerer 5
 uistina illa þa uill þorarinna upp standa madrin feitr miok ok þungr æ ser ok
 studdi hondum æ kne ser þa mælti egill seztu nidr þorarinna þui mun eg þer
 suara at allr þingheimur mun hlægja at þer hann settizt nidr þa mælti egill nu
 gerder þu uitrliga sem þu ert uanr mer þickir ecki til koma at sueinar hlæi at
 12 a þer þot þu siter miott uid elld eda gnuir arlbog || a þina þa seger þorgeir heimfliga 10
 er giort at gera þretegu ara þa seger egill en eg hugda at þer mundi þickia uel
 gert manstu þat eigi þu uart loftin arlfr æ arnes leid larst þig [h]esta suein nockur
 ok komu upp xiii kulur i hofdi þer ok þatu lamb æ firer kulu hueria þa mælti
 fkegbroddi iarnfkegi sagdi hann gaungum fra ok fkiptum ecki ordum uid hann ok
 gengu þer braut ok þui næst aller þeir en fe þat la þar epter ok uill eingi hafa 15
 ok gerizt fiand fkapr i milli þeira ok lyckr þar þinginu ofeigr ridr nordr ok kemr
 hann a fund oddz sonar sinf uar hann þa albuin hann spyr huerfu malit hefði
 farit ek sellda þeim sialf dæmi seger ofeigr oddr seger luck þu manna armaztr
 mali seger hann ofeigr seger eigi skaltu suo fkiott dæma fráendi seger honum nu
 allt malit eigi mati mer i hug koma at suo fkyllði fyllgia mega þessu mali ok 20
 þickiumz eg þer eiga hezt at launa seger hann ofeigr seger brudlaup yekart skal
 uera at ui uikum her æ mel Oddr seger þetta er suo radit er ek uillda hellzt
 mer kiofa ok þo mun eg hallda fram ferdini ok uita hue farfæll ek uerda eda
 huort ek koma aptr at æ quedine stundu ofeigr seger ecki kan eg þef at letia
 mikit attu under far gæfuni hann tekr nu byr ok figler nordr æ þorgeirf fiord 25
 þa tok af byrin ok lagu þar nockurar nætr þar uar firer kaup fkip Nu leidizt
 oddi þar ok bidr roa til landz bati ok gengu upp æ eitt hatt fiall ok ser Oddr
 at axat er uedrid utt firer ok logu uar a firdenum Oddr bidr þa flytia utt fkipit
 þeir mæltu kaupmenniner at þeim mundi driugt uerda at roa yfer hafit oddr seger
 suo hæðiligt sem ydr þicker at uær roum þa munda eg þat ætla at her mundu 30
 þer uor bida þeir taka býr ok figla til orku eygia ok laugdu eigi fyr segl uoru
 þar nockurar uikur foru aptr sipan med godum býr ok lagu þar kaupmenniner
 er þeir komu aptr figla nordr ok leta eigi fyr en þeir koma i mid fiord ok fer
 heim til þuf sinf ok byzt uid ueizlu agætligri fkorter eigi esuin til kemr celler þar
 med dotur fina ok þar kom egill ok fioldi manna for ueizlan sem uiner mundu 35
 12 b || kiofa egill uar ecki katr oddr leyser menn þadan med godum gjofum þa mælti

- ofeigr þat villda eg at þu leyfster egil uirduliga á burtt honum eigum uær gott
 at launa seger hann Oddr seger mer lízt sem þu hafer hann adr af leyft Ofeigr
 seger ecki er suo glór godan foma til hans Annan dag epter mælti oddr til egils
 ek let recca upp epter hruta firdi xl gelldinga ok yxn ii mun þat nu heima firer
 5 þer ok skal eigi for uerkum gera uid þik med uid erum uppi egill þackadi honum
 ok hōf honum upp argu celler olli miok gíofum uid egil skilíazt þeir þar Lidr af
 uetrin ok er uora tekr fer hermundr til huamf leidar ok er hann ætladi utan þa
 seger hann at þeir munu snua ofan til borgar ok brena egil ine ok er þeir koma
 utan i ualfell þicker þeim sem streingr gíallí upp i skavdrin ok þui næst kener
 10 hermundr at stíngi kemr under hondina ok eði uerkr verdr nu heim at snua ok
 fer fra honum lidit ferr uerkrin um síduna ok þui meira er um fottina sem meir
 lidr upp i heradit ferdini ok þeir koma á harguanda stadi ok uar þar allt þakt
 af hravnum ok er hann kemr heim uar hann hafdr i reckiu ok uar farit epter
 þordi prestí i reykia hollt solua syni ok er hann kom at honum mati hann ecki
 15 mæla ok er hann kom til hestz sínf prestrin uar sent epter honum ok kom hann
 adru siní ok mati hann ecki mæla uid hann þa for prestrin ofan til gílf ok uar
 þa hleypt epter honum et iii sín ok lytr hann at honum hermundi ok hann at
 hann leti uorunum fim i gili fim i gili síþan andazt hann þat er sagt at mar het madr
 hann feck farlu ok attu þau buit Auluer het broder hans ok uar af glapi ok ein
 20 morgin er þau mar ok suala lagu i reckiu síni kom þar in madr micill ok quad
 uisu Bra eg or slidrum skalm ny bryndri þeiri let ek maui æ maga huotad unna
 ek eigi arfa hilldar fagr uaxinar fadmlagf farlu ok lagdi hann i gegnum ok er hann
 uill ut þa hleypr hann upp auluer ok legr i gegnum hann knifi miklum Þat er
 ein morgin at menn komu utt æ bæ þeim er reipt hafdi uerit malit a hendr ospaki
 25 þar uoru færð naut xii || til bana stod hrof uoru ok drepín uii firer oddi ofeigs 13 a
 syni Nu finzt ospakr dadr hía helli einnum i linackra dal ok munlaug hía ok uar
 blod lifr i farit grandadi honum ok biargleyfi oddr uar mikill madr firer ser ok
 atti son er ofeigr het ok atti þadan skamt at telia snora kalff son ok þeir mid
 firdingar ok lyckr her foguni

Anmärkningar.

Sid. 1. Titeln skriven af Jón Erichsen (jfr. inledn. sid. VIII); till någon äldre titel synes ej spår. — 2. Ofeigr; initialen är alldeles utplånad, om den ens någonsin varit målad på den tomma plats, som här finnes i början af första och andra raderna; f är otydligt. — æ; det senare a är ej rätt tydligt. — 6. le[ndur]; nd, som står i radens början, och förkortningstecknet otydliga; den öfre delen af denna sidas inre kant är svartnad och det där skrifna svårläst; de bokstäfver, hvilka jag ej med säkerhet kunnat skönja, äro här och i det följande inneslutna i klammer. — 17. hue; e, som står i radens början, något otydligt; α β: huat. — 18. fulltingr är en ovanlig form; jfr. C.-V. Dict. sid. 178 fullting. — 19. xii; när i (i) begagnas ss. siffra har det vanligen nedtill ett fint, till vänster nedåt riktadt streck. — 20. uaz nef liksom uaz *dal* i 5²⁸ (jfr. Frumparta sidd. 70 och 110). — 22. þyrfti; nedre delen af y något otydlig; α β: þurfti. — 28. til stranda; α β: a Strandir.

Sid. 2, 2. EN nu uar hann; hann skrifvet öfver raden. — 4. þesfi; i, som står i radens slut, otydligt. — 5. atan; läs 'utan'. — 8. agætr; a har två aksenter; aksenterna på æ äro något otydliga. — a hendi; β: með. — 9. tau; läs 'tua' eller 'tuo'. — 10. fem; α β: en. — 13. at stadfeftaz; α β hafva oc i st. f. at. — 14. efler; α β: reysir. — 18. Efter uoru är (så framt där ej möjligen stått uoru utan förkortning) ett tomrum, där det på andra sidan skrifna -sælan synes genom skinnet. — 24. Om den stora initialen gäller det samma, som sades i anm. till 1². — 25. kona; skrifvet qa. — 29. af ydr; α β: fra ydr. — 33. r (i slutet af raden) tror jag vara uppkommet därigenom, att skrifvaren först velat upprepa raun, men icke fortsatt ordet på nästa rad, utan i stället skrifvit det mera passande sagner; Jón Sigurðsson däremot anser, att ifrågavarande bokstaf är ett illa skrifvet u (eller v), så att man bör läsa 'usagner' (= úsagnir, "onde Paasagn"). — 34. Efter hía är 'þer' sannolikt uteglömdt (J. S.). — 35. bordi; α β: a borði. — hartt; α β: fast.

Sid. 3, 2. hól fyflu ok uínr madr är tydligen ett förderfvadt ställe; den enklaste rättelsen vore att läsa uínu madr (= vinnumaðr, "arbetare"). Jón Sigurðsson

tror, att uínr är en förvridning af ett um, som ursprungligen stått framför fyflu, och att tecknet för *ok* felaktigt inkommit; han läser således 'holr (= holr) umfyflu *madr'* (i öfverensstämmelse med $\alpha \beta$). — 3. fyflar *um* buít fama; bu bör skiljas från ít ("han bestyr hushållningen på samma sätt"). — 4. bloma; $\alpha \beta$: foma. — 7. fannaz honum bratt þing við þat betyder, om det är riktigt, "det samlar sig ett tingområde åt honom härvid (eller: på detta sätt)"; Jón S. är dock böjd för att läsa 'þingmenn' och stryka við þat, under antagande, att við inkommit genom fel-skrifning för menn och þat af det följande þui. — 9. hugnar; u är otydligt; $\alpha \beta$: hagnar. — 20. suo uera fkylldu; $\alpha \beta$ tillägga: fem hann villdi. — 23. lagi; $\alpha \beta$: lægi (?). — 26. á þesfu er etc.; $\alpha \beta$: á þa leiþ, fu er etc. — 34. fkyllða; a är otydligt, så att det kunde tagas för ett u, och har aksent; förmodligen har där först stått ett i.

Sid. 4, 1. leider; pluralis är oväntad, ty af 26—34 ses, att det är fråga om endast ett leið. — 6, 7. huorutuegia felz uel i fkap anat; $\alpha \beta$: hvortvegia — — aðro. — 9. hinf; läs 'hin'; felet, som återfinnes i $\alpha \beta$, är väl föranledt af det följande spaka (jfr. Frump. sid. 249). — 11. uppi; öfver det förra p är en prick (d. v. s. fördubblingstecken). — 15, 16. kalla eg þat mitt rad; efter þat är 'eigi' utfallet (J. S.); jfr. 13: er þat ecki mitt rad; ráð är just uttrycket för giftomannens bifall till partiet. — 18. æ hon þar hía; $\alpha \beta$: er hon þar hia honum, hvilket sannolikt är det rätta; en lättare ändring är visserligen att läsa 'heima' i st. f. hía, men detta ord blir mindre passande, då heim står strax förut. — 23. hafa; otydligt. — 25. ætla ek; ek står öfver raden. — 28. mar; läs 'mart'. — 30. ok uar þa miok etc.; riktigare 'uoru'. — helgut; l öfver raden. — 32. fem vili; $\alpha \beta$: fem Ospakr vili, hvilket torde vara det rätta. — 36. gera anat huort reta (= rétta) fram hondína ok felía honum godord fitt; den andra, af 'eda' inledda satsen, som ungefärligen skulle hafva lydt så: 'eda deya þegar', kan här (i aposiopesis) gärna vara borta.

Sid. 5, 7. kona; skrifvet qa. — 8. um haufid skulle rätteligen stå i bisatsen; jfr. Band. Fr. 5¹⁸ och 38^{23, 24}. — fiáll; a står öfver raden. — 11. ymfar; r otydligt. — 17, 18. huar horfer þu æ; under det sista a men något högre än raden synes ett nästan utplånadt d. — 19. nockut þaðan; $\alpha \beta$: þapan nockut. — uerit; öfver e står ett litet c. — 27. rapín; þ har upptill ett tvärstreck; förmodligen har skrifvaren först menat 'rapit' och sedan, då han såg, att detta ej passade till 'god', tillsatt 'ín' utan att borttaga strecket, som betecknar -it. — 28. langa; det senare a tyckes hafva ett tvärstreck öfver sig. — 36. bragdet; $\alpha \beta$: bragð at.

Sid. 6, 1, 2. *þat* er uön; þess vore bättre än *þat*; här kan lätt vara skrif-fel. — 3. *uuæn*; läs 'uuænt'. — 6. *uiner*; $\alpha \beta$: menn. — 10. *fianfkapar menn*; denna sammansättning upptages icke i C.-V. Dict., som annars upptager flere blott i denna sagotext förekommande ord. — 12. *er*; $\alpha \beta$: ef. — 13. *fetja*; öfver e tyc-kes stå aksent. — 16. *quez*; man kan också upplösa till *quaz*. — 23. *Eck*; läs 'Ecki'. — 24. *fuauulu*; det första u står öfver raden. — 25. *myrt f. myrkt*, liksom *mart f. margt*. — 27. *veit mier*; beträffande hjälpverbets utelemnande kan man jämföra 7², 14¹² och 15^{1, 2} samt Lunds Oldn. Ordförjningsläre §§ 184, 1) och 185, 1) b. — 29. *fent* måste antingen vara = *fend* eller = *fentu*. — 31. *hefda*; $\alpha \beta$ och Band. Fr. 14¹⁹: *hafða*; konjunktiven torde här vara bättre: "Ospakr kunde ikke bestemt sige, at han havde i Sinde at dræbe Oddr, men derimod nok, at han vilde have truffet ham istedenfor Vali" (J. S.). — 32. *konu*; skrifvet qu.

Sid. 7, 2. *storu bar*; $\alpha \beta$: *storum bar*; båda formerna upptagas i C.-V. Dict. sid. 60 (bera C, II 5). — 11. *mun*; öfver m står ett litet u (tillämnad förkortning). — 12. *EN ek hygg*; ek är skrifvet öfver raden. — 13. *madrin*; in står ofvan för raden. — 15. *uort*; $\alpha \beta$: vis. — 17. *ex*; $\alpha \beta$: er. — 22. *uerder*; möj-ligen har här ursprungligen stått 'uirder' (J. S.). — 29. *um*; $\alpha \beta$: við. — 31. Ett parallelställe till den här förekommande kasus-växlingen finnes i 12⁷. — 32. *fkoruglig*; detta g återfinnes i sammansättningarna *sköruglyndi*, *sköruglyndr* och *skörugsamr*, C.-V. Dict. sid. 565. — *[æm]iliga*; æm är alldeles utplånadt och be-ror på gissning af Jón Sigurðsson. — 34. *lekr fem hann mun*; dessa ord ute-lemnas af $\alpha \beta$; Úfeigr upprepar förvånad Odds yttrande.

Sid. 8, 1. *fe fnuðr*; *uðr* något otydligt; $\alpha \beta$: *fe smiðr*. — 3. *viffa*; v har ovanlig form. — 8. *þuiat*; $\alpha \beta$: *þat*. — 10. *sperða*; $\alpha \beta$: *sparða*. — 22. *unitt*; $\alpha \beta$: *fuorit*. — 23. *fuo na*; na fattas i $\alpha \beta$. — *ek uinn eid at bok fem ek ueit rettazt etc.*; efter 'bok' är något utfallet, hvilket torde hafva varit ungefärligen detta: 'lögeid ok fegi ek þat gudi at ek mun þan dom dæma i þessu mali'; jfr. Finsens uppl. af Grágás sid. 72 (J. S.). — 25. *ut laga*; $\alpha \beta$: *utlæga*. — 26. *þat bager hellznockut uid*; uttrycket e—t bágir við ("stöter emot"; J. S.) upptages ej af C.-V. Dict.; men liknande uttryck förekomma där (sid. 54 bágr, m.) — 34. *faklauf*; läs 'faklaufa'. — *fakreyndr er*; $\alpha \beta$: *sannreynder ero*.

Sid. 9, 6. *styrmer*; det första r står öfver raden. — 11. *rettaz*; "få upprättelse", en betydelse, som ej upptages af C.-V. Dict. — 12. *uine fina ok frændr*; a i *fina* är otydligt; tecknet för *ok* står öfver raden. — 13. *a hial*; a i *hial* är otydligt; $\alpha \beta$: a tal. — 14. *fon*; prick öfver o. — 18. *letu*; $\alpha \beta$: *settu*. — 24. *af virðing ma-lonum*; $\alpha \beta$ sätta 'af' efter 'virðing', hvilket är bättre. — 28. *for i dom*; $\alpha \beta$: *com i dom*.

Sid. 10, 1. f kara; se C.-V. Dict. sid. 542 "skári or skárri" ($\alpha \beta$ hafva skara). — 9. uera fírer lagdr; uera är skrifvet u^r; fírer lagdr, "betrykt", "öfvergifven", jfr. Biskupasögur I, 823. — 11. Eín; i öfver raden. — 11, 12. til myramana budar; om med Mýramanna-búð menas samma búð, som Egill Skallagrímsson hade, så låg den på västra stranden af Öxará mellan Rangæinga-búð och Mosfellinga-búð; se plankartan i Dasent's *Burnt Njal* (Vol. I; Edinburgh 1861); då här talas om ett virki (vall eller befästning), kunde det vara grund till antagandet, att Mýramannabúð har varit den Virkisbúð, som nämnes i Njála kap. 146 (sid. 247), och som i Sturlunga saga I, 34 kallas Byrgisbúð (Dasent upptager Virkisbúð och Byrgisbúð som två olika ställen); Jón Sigurðsson förmodar emellertid, att flere búðir varit befästade. — 16. miklo er þat fargad meir adr; enligt C.-V. Dict. sid. 444 betyder farga med accus. "to press", och med dat. "to destroy, to make away with"; här tyckes likväl den senare betydelsen passa bättre (jfr. Band. Fr. 23³ miklu er því meirr fyrir komit). — 17. meri; läs 'meir'. — 21. feger ofeigr; $\alpha \beta$: feger hann, hvilket är bättre, då framför anföringssatsen står ofeigr mælti. — mikill menni; menni skrifvet mⁱ; ll i mikill för annan form än nom. sing. mask. är ej något ovanligt i Regius (jfr. t. ex. rad. 28 allmicill foruitni); $\alpha \beta$: mikill madr. — 28. mikit; öfver m står ett litet c; skrifvaren har således först ämnat teckna micit. — 29. ör; $\alpha \beta$: af. — 31. af hliota fenu; $\alpha \beta$: hliota af fenu; jfr. anm. till 9²⁴. — 35. gemfi ydrum; ordet gems begagnas eljes såsom neutr. (se C.-V. Dict. sid. 496). — 36. fkirdi; läs 'fkridi'; jfr. dock Frump. sidd. 447—449.

Sid. 11, 2, allarg; läs 'allarg'. — 4. ok ef hann; tecknet för ok står öfver raden. — 5. ok öfver raden. — 10. bakka; pricken, som antyder fördubblingen af k, står nästan midt öfver a. — 13. uerder utan uecgjar vid hialit; "blifver tankspridd (sinnesfrånvarande) vid vårt samtal"; detta uttryck anföres ej i C.-V. Dict.; $\alpha \beta$: (hui er sem þu) sert utan vegjar vid malit, "hvarför är du liksom främmande för saken (eller skild från målet)". — 14. Nei feger hann; i uti Nei och eg i feger äro nästan utplånade. — velar; ar otydligt. — 15. fiodnum; J. S. vill hellre läsa fiodin, som $\alpha \beta$ hafva; jfr. C.-V. Dict. sid. 707, vinda 1) och 3). — 16. ec är något otydligt. — at ganger; läs 'at þu ganger'. — 17. eixi; läs 'eixum'. — 21. ek; e är nästan utplånadt. — 25. þa hefer (otydligt) þu þef eigi suaret; $\alpha \beta$: þa er hvorki at þu hafir svaret. — 25, 26. Nu mættir þu suo; dessa fyra ord äro mycket otydliga; särskildt är þu osäkert. — 33. þa er uel nu mun ek hita hann; så vill J. S. läsa; likväl bör anmärkas, att þ i þa upptill har ett tvärstreck, så att man kunde läsa 'þetta', och att i st. f. 'nu' står (i radens slut) ett m; möjligen kunde meningen vara: 'þetta er uel mælt'; $\alpha \beta$: þa er vel oc mun ec etc.

Sid. 12, 4. ia; öfver a tyckes vara en krok, liknande den i ö. — 2, 3. *teygilgra*; J. S. läser '*reygilgra*', som han tolkar "vänligra, mere forhaabningsfuldt, mere hævet". — 6. *geller*; el är nästan utplånadt. — 7. Ett motstycke till kasusväxlingen på detta ställe är 7³¹. — Þorgilf ara *sonar*; det senare a i ara är otydligt; om Þorgils Arason (á Reykjahólum) se Ísl. s. I, II (1843—47) och Eyrbyggja. — 13. ættader; æ har ovanlig form, och där tyckes först hafva varit skrifvet ett a. — 16. son hall *steínf* fra *afgeirf* *ää*; "der har rimeligvis staaet 'son Styrmis frá Ásgeirsá' men over Linien 'Hall'; Afskriveren har læst 'Steins' for 'Styrmis' og sat 'Hall' ned i Linien efter 'son', istedenfor at sætte Navnet foran 'son'" (J. S.). — 22. *þat* alldri foruerkum gera; *þat* är i denna ställning ovanligt (jfr. 17⁵ och C.-V. Dict. sid. 167) och bör må hända strykas. — 23. EN þo en at fou bunu; det andra en är (väl oriktigt) tillsatt öfver raden; för fou (hvars o är helt litet) läs 'fuo'. — 26. at þui; α β: þat. — 27. at bænn; under at står en prick, som kanske betecknar, att ordet skall utgå. — 29. *menn*; α β: ec. — 31. koma EN; bokstäfverna oma E, som börja raden, stå ute i marginalen.

Sid. 13, 4. lagi; α β: lægi (jfr. anm. till 3²³). — 3. i eru malino; α β: i malino ero (jfr. 9²⁴, 40³¹). — 9. at radi; α β: rad. — 11. EN; E, som börjar raden, står ute i marginalen. — 21. ef eg fæ af honum, "om jag vinner honom (för saken)"; detta uttryck har jag ej funnit i C.-V. Dict. — 23. ye; står i radens slut och bör vara 'yckr'. — 25. bru; otydligt, emedan tecknen på andra sidan bladet synas genom det samma; α β: bruna. — frændr *lína* *fkarda menn*; desse voro hans släktingar på mödernet (se 4³). — 29. þa er stutt um, "då är saken snart afgjord"; α β: (mælti) þa ofstutt um.

Sid. 14, 10, lypter; α β: kipti. — 16. vítt fatt; d. v. s. vitfätt (J. S.; se C.-V. Dict. sid. 712). — 17. þa sitr þu; man hade väntat þar, liksom i 15, 21, 25, 29 och 33. — 24. at at fía; det ena at bör strykas. — 25. uar fatt; β: var þat satt. — 26. at uærir; läs 'at þu uærir'. — 28. *famþýckiz*; läs 'famþýckiaz'. — a iflandi; β: yfer Islandi. — 31. hefer komit i malit; efter komit kan 'þer' vara utfallet (J. S.). — 32. *noekur*; läs 'noekuru' (så framt ej redan tecknet ∞ kan betyda -uru). — 35. Nu; N har ovanlig form. — 36. at mer uerdi uargfinf dæmi etc.; om detta uttryck talas i Sæm. Edda ed. AM. II, 546 anm. 100.

Sid. 15, 3. at; skrifvet öfver raden. — 6. opt; efter detta ord är ett litet tomrum, i hvilket intet spår af skrift kan skönjas. — þangad; α β: hingat. — hyggium; pricken står midt emellan y och g, hvarför man äfven kunde läsa hýgium. — 9. þreiatigu; detta besynnerliga stafsätt tror jag vara uppkommet däraf, att originalet haft 'þrettan'; jfr. rad. 16 och 16¹³ samt Band. Fr. 36^{7, 17, 21} och 38²⁰.

— 12. *fuarrunum*; öfver det första u är en prick. — 15. *þríatigi ára hundrada*; ett ovanligt uttryck, som möjligen är föranlett af den i anm. till rad. 9 påpekade förvirringen i sifferuppgifterna. — Nu; $\alpha \beta$: Nei, hvilket torde vara riktigt, så framt man ej bör läsa: '*uar eigi þat nu leger egill at þu læter etc.*' — 16. u vefalla; $\alpha \beta$ tillägga: manna. — 17. harka griper; denna sammansättning är icke upptagen i C.-V. Dict. — 21. konu; β : konum. — 27. engin; strecket står öfver g, ej öfver i, hvarför man noga taget borde läsa *engni*. — 32. traullindr; detta ord förklaras i C.-V. Dict. sid. 644 med trolla hendr, liksom gramendr (sid. 244) med grama hendr. — 34. þu; þ har upptill ett tvärstreck. — 35. þat; läs 'pu'. — 36. att; $\alpha \beta$: a. — þes; $\alpha \beta$: þat.

Sid. 16, 1. e uerfta maxen; e skall naturligtvis vara 'en'. — 2. tana; $\alpha \beta$: tanna; ordet är icke upptaget i lexika. Jón Sigurðsson skrifver: "Tana' kan vist nok være rigtig; 'tani' kan eller maa da være beslægtet med 'tanni', fura, abies (B. Hald.), og betyde et Husgeraad, i sær en liden 'askr' (den sædvanlige Benævneelse af de brugelige Husgeraad til Melkemaden, Grød o. s. v., som uddeles til Folkene), eller beslægtet med 'tina' (Rietz 734 og Ivar Aasen; ogsaa almindeligt i Island i daglig Tale om en Æske med Hank paa Laaget). Det giver altsaa omtrent den samme Mening, som 'bolla' (en Kumme) i Band. Fr. 38^s, kun at Formen af Gjenstandene vilde være forskjellig. Muligen har dog den oprindlige Læsemaade været 'cana'; 'kani' betyder en liden 'askr', som bruges til Mælkemaden (til Börn efter den nu sædvanligste Sprogbrug, der ogsaa ligger nær). Hvis man lægger Mærke til, saa ligger her netop Spot i Udtrykkene 'cani', 'kani' eller 'tani' (som da maatte være eensbetydende), nemlig at Styrmir levede temmelig knapt og spiste af en lille Kumme, der havde Navnet Matsæll, nemlig den madsæle, den der var heldig til at fange Mad, en Benævneelse altsaa, der skulde böde paa Knapheden, omtrent som man siger i Ordsproget: stór koppr skal mat drýgja, d. e. en stor Kop skal gjøre Maden dröj. Naar man har lidt Mad skal man hælde den i en stor Kop for at gjøre den dröjere!" — 10. miott; o är otydligt. — heimfliga; i st. f. heimfkliga (se Frump. sid. 115). — 11. þretegu; det senare e otydligt, så att man också kunde läsa þretogu. — 12. [h]efta; h är otydligt, så att ordet kunde läsas uefta eller nefta; $\alpha \beta$: vesta. — 15. þer; läs 'þeir'. — 28. firdenum; e är skrifvet på ovanligt sätt och liknar något æ. — 31. þer; samma beteckning, som eljes begagnas för þeir. — eygia; jfr. Heiðreks saga (Bugges uppl.) 299² meygia, 315²⁵ bægiar och Frump. sid. 89. — 33. ok fer; $\alpha \beta$ tillägga: Oddr, hvilket är bättre. — 34. efnin; $\alpha \beta$: efni. — fem; strecket öfver e är otydligt.

Sid. 17, 5. *med*; läs 'medan'. — 7. *utan*; från Gilsbakki till Hvamm for han 'út'; 'utan' betecknar hemresan. — 10. *edi*; *e* är otydligt skrifvet. — *heim*; strecket står öfver *e*, icke öfver *i*. — 12. *ok þeir koma*; framför *þeir* bör 'er' suppleras eller också det föregående *ok* tagas bort (J. S.). — 14. Þórðr prestur í Reykjaholti Sölvason nämnes i Landnáma. — 16. *tíl gílf*; d. v. s. Haukagils í Hvítársíða (J. S.). — 17, 18. *ok hann at hann leti uorunum*; läs: 'ok heyrer hann at let i uorunum' (J. S.). — 18. Már och Ölvir (i Band. Fr. 44¹⁹ kallad Bjálfi) äro eljes icke kände. — *het*; öfver *h* är upptill ett tvärstreck. — 24. *uisu*; skrifvet *u*; $\alpha \beta$: *um*; i marginalen står ett litet *u*. Visan kunde han naturligtvis ej kväda, förr än han begått dråpet (Bra — let — unna). — Bra; initialen står ute i marginalen och är försedd med åtskilliga slängar. — *ny bryndri*; $\alpha \beta$: *nybrynda*. — *a*; $\alpha \beta$: *at*. — 24. *reipt*; i st. f. *reift* (se Frump. sid. 102). — 25. *xíi*; otydligt; kunde också läsas 'xu'. — 28. *fnora*; läs 'fnori'.

